

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd xxxxx V samosudkyňou JUDr. Ivetou Willantovou, v trestnej veci proti **obž.**
na hlavnom pojednávaní konanom **dňa 25. 09. 2018** takto,

r o z h o d o l :

Obžalovaný

nar. _____ v _____, trvalé bytom

sa uznáva vinným, že

ako zamestnanec _____, so sídlom na _____
zaradený na pracovnej pozícii business poradcu, dňa 01.06.2016 v čase medzi 19:40 hod. až 19:49
hod. v Bratislave, v pobočke tejto banky nachádzajúcej sa v priestoroch OC DANUBIA, Panónska
cesta č. 16, v rozpore s ustanovením § 91 odsek 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a zmene a
doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého údaje chránené bankovým tajomstvom môže banka
poskytnúť tretím osobám len s predchádzajúcim súhlasom dotknutého klienta alebo na jeho
písomný pokyn na účely a za podmienok uvedených v tomto súhlase alebo pokyne, bez
akéhokoľvek právneho dôvodu a bez oprávnenia vyplývajúceho z jeho pracovného postavenia v
rámci pracovnej činnosti v banke

neoprávneným nazretím do počítačového systému obsahujúceho bankové údaje klienta vyzvedal bankovým tajomstvom chránené údaje osoby - klienta banky

i tieto údaje následne zaznamenal takým spôsobom, že vyhotovil fotografie stavu počítačového systému v momente zobrazenia týchto údajov (tzv. screenshots) a následne ich vytlačil do papierovej podoby, ktoré poskytol tretej osobe,

teda

vyzvedal bankové tajomstvo v úmysle vyraziť ho nepovolanej osobe a také tajomstvo nepovolanej osobe úmyselne vyradil a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania,

čím spáchal

zločin ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje:

Podľa § 264 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Trestného zákona k **restu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.**

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody **podmienečne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.**

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ustanovuje skúšobnú dobu **probačného dohľadu v trvaní 5 (päť) rokov.**

Podľa § 51 ods. 4 písm. e) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť **spočívajúcu v príkaze verejne sa ospravedlniť poškodenému**

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá **trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu zamestnania, ktorého obsahom je povinnosť dodržiavať bankové tajomstvo v trvaní 5 (päť) rokov.**

O d ô v o d n e n i e

Prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra podal na Okresný súd xxxxx V dňa 25.5.2017 pod sp. zn. Kv 78/16 obžalobu na obvineného _____ pre zločin ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.).

Prokurátor za to, že vzhľadom na vykonané vyšetrovanie, vyhodnotením dôkazov jednotlivo ako aj v ich súhrne, obvinený _____ sa dopustil konania, ktoré je mu kladené za vinu. Jeho konanie možno z hľadiska zavinenia ako úmyselné v zmysle § 15 Tr. zák. Z uvedených dôvodov považuje postavenie obvineného _____ pred súd za odôvodnené.

Dňa 30.5.2017 bolo Okresnému súdu xxxxx V doručené stanovisko obhajoby k podanej obžalobe. V rámci tohto stanoviska bol podaný aj návrh na odmietnutie a vrátenie veci prokurátorovi v zmysle § 241 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.), nakoľko výsledky vyšetrovania neodôvodňujú postavenie obvineného pred súd a podanej obžalobe predchádzalo porušenie práva na obhajobu a ďalšie závažné procesné chyby. Podľa názoru obhajoby po podaní trestného oznámenia dňa 9.6.2016 nebol zo strany vyšetrovateľa PZ produkovaný jediný zákonný a procesne použiteľný dôkaz, ktorý by trestnoprávny charakter oznámeného skutku potvrdzoval.

V prvom rade ide o nezákonnosť uznesenia o začatí trestného stíhania, ktoré je arbitrárne, obsahuje svojvoľné vyjadrenia, na základe ktorých bola vyslovená právna kvalifikácia skutku, ktorú nemožno z týchto dôvodov preskúmať, popis skutku je vykonaný v rozpore s § 199 ods. 3 Tr. por. (neobsahuje okolnosti, za akých ku skutku došlo), v dôsledku čoho je v popise skutku nahrádzaná tzv. skutková veta tzv. právnou vetou. V popise skutku uznesenia o začatí trestného stíhania (v tzv. skutkovej vete) úplne absentuje časť popisu skutku (konkretizácie existencie pohnútky ako obligatórneho znaku príslušnej skutkovej podstaty). Nahradenie takejto časti skutkovej vety tzv. právnou vetou bolo nepochybne vykonané výlučne preto, že vyšetrovateľ PZ v okamihu vydania uznesenia o začatí trestného stíhania dňa 9.6.2016 nedisponoval v tejto časti konania konkrétnymi zisteniami, ktoré by v tom čase preukazovali dôvodnosť začatia trestného stíhania. V čase vydania uznesenia o začatí trestného stíhania vyšetrovateľ PZ disponoval vo vyšetrovacom spise len dvoma podkladmi na začatie trestného stíhania (zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 9.6.2016 a opatrenie prezidenta PZ o určení výberovej príslušnosti zo dňa 9.6.2016) a zistením operatívnych pracovníkov, že v tom čase obvinený pracoval ako asistent poslanca NR SR, ktorý sa na schôdzi NR SR dňa 7.6.2016 pýtal ministra vnútra SR

, či dostával nejakú formu finančného plnenia z firiem, v ktorých figuroval. V zápisnici o trestnom oznámení je doslovne uvedené: „motív tejto

osoby nepoznáme...“ a ďalej „do dnešného dňa sa nám ako banke nepodarilo zistiť, že by informácie, ktoré boli prezerané boli poskytnuté alebo sprístupnené tretím osobám.“ Z odôvodnenia opatrenia prezidenta PZ je zrejmé, že v deň začatia trestného stíhania, vyšetrovateľ PZ nepoznal motiváciu páchatel'a a ani žiadne okolnosti prípadného vyzradenia príslušného bankového tajomstva. Z uvedených skutočností je nepochybne preukázané, že v čase začatia trestného stíhania vyšetrovateľ PZ nedisponoval informáciami, ktoré by ho oprávňovali na začatie trestného stíhania a práve z toho dôvodu ich ani popis skutku uznesenia o začatí trestného stíhania neobsahuje a preto je časť tzv. skutkovej vety nahradená prostredníctvom tzv. právnej vety. Spisový materiál neobsahoval ani skutočnosti, ktoré by odôvodňovali podozrenie z naplnenia obligatórnej pohnútky vyžadovanej príslušnou skutkovou podstatou. Operatívny záznam o zamestnaní obvineného ako asistenta poslanca NR SR. ktorv sa pýta ministra vnútra, v čase všeobecne známych informácií o prepojenosti

s týmto ministrom, na jeho finančné prepojenie s

, umožňuje síce vysloviť určité špekulatívne závery, avšak určite nie v rovine dostatočne odôvodňujúcej začatie trestného stíhania. Je potrebné pripomenúť, že nie každé vyzvedanie bankového tajomstva je postihnutelné trestnoprávne, ale iba vyzvedanie v úmysle jeho vyzradenia nepovolanej osobe (t.j. pohnútku). Je však nepochybné, že v okamihu začatia trestného stíhania nemal vyšetrovateľ PZ žiadny dôkaz a žiadne podozrenie o tom, že by obvinený skutočnosti tvoriace predmet bankového tajomstva vyzvedal v úmysle vyzradiť ho nepovolanej osobe, čo je obligatórny znak príslušnej skutkovej podstaty. Vyšetrovateľ PZ mal trestné oznámenie v zmysle § 196 ods. 2 Tr. por. doplniť a až následne rozhodnúť buď o začatí trestného stíhania alebo o odmietnutí trestného oznámenia. Z uvedeného dôvodu je už uznesenie o začatí trestného stíhania zo dňa 9.6.2016 nezákonné, vydané v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Na základe vyššie uvedenej skutočnosti je zrejmé, že trestné stíhanie bolo vykonané nezákonne, pričom takéto nezákonne vedené trestné stíhanie nemôže viesť k zákonnému podaniu obžaloby a na základe takéhoto nezákonne vedeného trestného konania nemôžu byť získané zákonné a procesné použiteľné dôkazy. Nedostatok existencie dôvodov na vydanie uznesenia o začatí trestného stíhania

Rovnako bola pri kvalifikácii skutku svojvoľne použitá kvalifikovaná skutková podstata. Použitá kvalifikovaná skutková podstata vyžaduje od páchatel'a, aby spáchal skutok porušením dôležitej povinnosti. Vyšetrovateľ PZ takýto svoj postup odôvodnil v popise skutku uznesenia o začatí trestného stíhania len tým, že „neznámy páchatel'“ konal v rozpore s ustanovením § 91 ods. 1 zákona o bankách. Toto ustanovenie však obsahuje definíciu bankového tajomstva a povinnosť banky chrániť bankové tajomstvo, nie povinnosť zamestnanca banky. V popise skutku (v tzv. skutkovej vete) tak opätovne absentuje akýkoľvek popis akéhokoľvek ustanovenia akejkoľvek povinnosti páchatel'a, ktorú by mal páchatel' porušiť tak, aby mohla byť použitá vyššie uvedená kvalifikovaná skutková podstata príslušného trestného činu. Absurdným je však už len použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty (porušenie konkrétnej povinnosti) v nadväznosti na skutočnosť, že trestné stíhanie bolo začaté na nestotožneného zamestnanca a teda páchatel'om mohol byť v danom čase ktokoľvek a teda nemohol byť vyšetrovateľovi PZ ani v náznakoch zrejmé, či takáto osoba má konkrétnu povinnosť vzťahujúcu sa na príslušnú kvalifikovanú skutkovú podstatu. Odôvodnenie použitia kvalifikovanej skutkovej podstaty neobsahovalo uznesenie o začatí trestného stíhania, ani podklad slúžiaci na začatie trestného stíhania (zápisnica o

trestnom oznámení zo dňa 9.6.2016) a tento nedostatok nebol odstránený ani v uznesení o vznesení obvinenia, ktoré opätovne obsahuje len odkaz na v tomto prípade nepoužiteľné ustanovenie § 91 ods. 1 zákona o bankách. Aj uznesenie o vznesení obvinenia je teda z pohľadu použitia kvalifikovanej skutkovej podstaty arbitrárnym, neobsahujúcim špecifikáciu konkrétnej povinnosti, ktorú mal obvinený porušiť. Aj prokurátor vo svojom uznesení zo dňa 11.7.2016 sp. zn. Kv 78/16/4400-8 vyhodnotil použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty iba na základe vlastnej úvahy v tom zmysle, že bankové tajomstvo je základom činnosti banky a preto určite pôjde o „dôležitú povinnosť“. Bankové tajomstvo však nikde nie je definované ako „dôležitá povinnosť“ a ochrana bankového tajomstva prináleží banke ako inštitúcii. Pojem „dôležitá povinnosť“ je pojmom právnym, ktorý nie je možné hodnotiť iba z pohľadu činnosti inštitúcie, v ktorej páchatel' pracuje, ale najmä z pohľadu motivácie páchatel'a a aj z pohľadu zamýšľanej a tiež aj spôsobnej škody, ktorú vyšetrovateľ PZ v prípravnom konaní nezisťoval, na čo obhajoba poukázala už v písomnom podaní zo dňa 31.3.2017 a žiadala aby boli tieto okolnosti v rámci prípravného konania doplnené. Nepochybne sa jedná o dôležitú okolnosť, ktorá je spôsobilá zmeniť posúdenie dokazovaného skutku, preto bolo povinnosťou vyšetrovateľ'a PZ takémuto návrhu vyhovieť.

Obhajoba má zato, že skutková veta uznesenie o vznesení obvinenia je zmätočná a z pohľadu kvalifikácie skutku absolútne nepreskúmateľ'ná. Obsahuje totiž akýsi hybrid aliney 1 a aliney 2 príslušnej skutkovej podstaty a to bez možnosti preskúmania, ktorá časť zo zloženej skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu sa obvinenému kladie za vinu. Z pohľadu aliney 1 absentuje v popise skutku časť (konkretizácie okolností preukazujúcich pohnútku) „v úmysle vyzradiť nepovolanej osobe“. Z uvedeného dôvodu nie je možné prijať záver, že by bolo rozhodnutie založené na správnom posúdení zisteného skutku. Zároveň to, že vyšetrovateľ vypustil z popisu skutku túto časť popisu aliney 1 a že do popisu skutku doplnil nasledujúce tvrdenie: „ktoré poskytol tretej osobe“, táto skutočnosť nasvedčuje záveru, že bolo v úmysle vyšetrovateľ'a PZ vzniknúť obvinenému obvinenie za skutok popísaný v aliney 2 príslušnej skutkovej podstaty. Toto však taktiež nie je možné s istotou tvrdiť, nakoľko z pohľadu aliney 2 absentuje v popise skutku popis miesta spáchania skutku, času spáchania skutku, a v podstate aj všetkých obligatórnych znakov príslušnej skutkovej podstaty, nakoľko všeobecné tvrdenie vyšetrovateľ'a PZ o tom, že tieto údaje poskytol tretej osobe je možné stotožniť len s tzv. právnou vetou, ktorá nemôže tvoriť súčasť tzv. skutkovej vety. Je teda zrejme, že aj uznesenie o vznesení obvinenia je nezákonné, zmätočné, nepreskúmateľ'né a z tohto dôvodu nemohlo byť na základe takéhoto uznesenia vedené zákonné trestné konanie a získané zákonné a procesné použiteľné dôkazy. Je možné predpokladať, že k takýmto závažným procesným vadám konania došlo z dôvodu snahy o urýchlené konanie vo veci, možno práve preto, že poškodeným je najvyšší nadriadený príslušného vyšetrovateľ'a. V tomto smere obhajoba namieta objektivitu vykonávaného prípravného konania ako celku.

K nezákonnosti jednotlivých vykonávaných dôkazov obhajoba uviedla:

1) žiadajú zo spisu vyňať zápisnicu o výsluch v procesnom postavení svedka zo dňa 10.6.2016 (vykonaného v čase od 16.00 hod. do 17.50 hod.), nakoľko bol výsluch vykonaný v inom procesnom postavení, aké je obvinenému v súčasnosti priznané. K danej žiadosti súd konštatuje, že táto zápisnica nie je súčasťou prokuratúrou predloženého

vyšetrovacieho spisu, teda bolo obhajobe zjavne vyhovené ešte v prípravnom konaní.

2) žiadajú zo spisu vyňať zápisnicu o výsluch v procesnom postavení obvineného zo dňa 10.6.2016 (vykonaného v čase od 22.45 hod. dňa 10.6.2016 do 01.45 hod. dňa 11.6.2016), nakoľko bol tento výsluch získaný nezákonným donútením, v rozpore s ustanovením § 121 ods. 1 Tr. por. Vyšetrovateľ PZ pred výsluchom obvinenému povedal, že telefonoval s príslušným prokurátorom, ktorý mu povedal, že ho musia obviniť a ak sa neprizná, bude vzatý do väzby. Vyšetrovateľ PZ podotkol, že on by nechcel v tej väzbe stráviť ani minútu, bude tam ležať na kameni, určite chytí nejakého opilca alebo feťáka. Následne sa uskutočnil označený výsluch. Predtým, počas neho a ani po tomto výsluchu nebolo obvinenému umožnené zvoliť si obhajcu, pretože podľa vyjadrenia vyšetrovateľa, ak si ho bude chcieť obvinený zvoliť, bude vzatý do väzby. Z vyššie popísaných dôvodov boli obvinenému porušené jeho práva na obhajobu a preto nemôže byť procesné použiteľným dôkazom vyššie označená zápisnica o výsluchu obvineného zo dňa 10.6.2016.

3) žiadajú vyňať dôkazy získané nezákonným zaistením dvoch mobilných telefónov ;, zaistených obvinenému dňa 10.6.2016 v čase krátko po 14.00 hod. v priestoroch pobočky v OC Danubia, nakoľko ich zaistenie nebolo vykonané zákonným spôsobom. Orgán činný v trestnom konaní je totiž povinný postupovať v trestnom konaní tak, aby dosiahol naplnenie účelu trestného konania pri čo najmenšom zásahu do základných práv a slobôd, ktorý musí byť primeraný dosahovanému účelu. Za týmto účelom prokurátor dňa 10.6.2016 vydal v zmysle ustanovenia § 90 ods. 1 písm. b), písm. e) Tr. por. príkaz, na základe ktorého bol vyšetrovateľ oprávnený z telefónov vyhotoviť a ponechať si kópie údajov nachádzajúcich sa v označených mobilných telefónoch. Vyšetrovateľ však tento príkaz odignoroval a vyzval obvineného na vydanie vecí (obidvoch mobilných telefónov - teda nie údajov z telefónov ale priamo telefónov), teda zvolil postup, ktorý bezdôvodne závažnejším spôsobom zasahoval do základných práv a slobôd obvineného. Vyšetrovateľ PZ obvinenému oznámil, aby odovzdal mobilné telefóny, pričom mu bolo zároveň oznámené, že ak ich neodovzdá dobrovoľne, budú mu odobraté aj tak. Takýto postup nie je možné označiť za zákonný a takto zaistené veci (ani dôkazy vykonané na ich základe) nie je možné procesné použiť. Obhajoba zároveň poukazuje na skutočnosť, že príkaz na vydanie údajov vydával a vykonával vylúčený prokurátor čo činí všetky procesné úkony v tom čase vykonané procesné nepouži lei nymi.

4) žiadajú vyňať dôkazy získané nezákonným zaistením vecí počas nezákonného výkonu prehliadky iných priestorov - motorového vozidla obvineného zo dňa 10.6.2016. Tašku, ktorá bola v motorovom vozidle nájdená si do auta vzal obvinený na príkaz vyšetrovateľa PZ, pôvodne si obvinený chcel do auta vziať len peňaženku, ale príslušník PZ mu prikázal, aby si vzal celú tašku. Následne túto tašku vložil do vozidla za sedadlo vodiča a sadol si na miesto šoféra. Do vozidla si prisadli vyšetrovateľ PZ (vedľa obvineného) a príslušník PZ (na zadné sedadlo za spolujazdca). V tomto čase nemal obvinený svoju tašku pod kontrolou a nemal možnosť vidieť, či s ňou bolo manipulované. Taška bola otvorená. Následne všetci traja vozidlo opustili a taška ostala vo vozidle, pričom táto bola nájdená v čase výkonu prehliadky motorového vozidla. Táto taška sa teda dostala do motorového vozidla na základe príkazu vyšetrovateľa PZ a posledný je mal „pod kontrolou“ práve príslušník PZ sediaci na zadnom sedadle. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že preukázateľne vyšetrovateľ PZ najskôr vydal príkaz na prehliadku iných priestorov - motorového vozidla

obvineného a až následne bolo obvinenému prikázané, aby si svoju tašku, ktorú mal uloženú na pobočke v banke vzal do motorového vozidla, ktoré bolo až následne prehliadnuté a taška nájdená. Je zrejmé a nepochybné, že vyšetrovateľovi PZ nič nebránilo, aby vyzval obvineného na dobrovoľné vydanie vecí v zmysle § 89 ods. 1 Tr. por. už v priestoroch pobočky v OC Danubia, prípadne aby mu tieto veci odňal v zmysle ustanovenia § 91 ods. 1 Tr. por. už v priestoroch pobočky v OC Danubia. Je nutné uviesť, že pri prehliadke motorového vozidla neboli nájdené žiadne iné veci súvisiace so skutkom, ako tie čo boli nájdené v predmetnej taške, do vozidla vnesené na základe príkazu vyšetrovateľa PZ. Je zrejmé, že takýto postup bol zvolený len preto, aby „nájdené dôkazy“ vyvolali zdanie, že boli nájdené v súkromnej dispozičnej sfére obvineného a teda aby preukazovali spáchanie skutku obvineným a tiež obligatórnu pohnútku príslušnej skutkovej podstaty. Pri zásahu do základných práv a slobôd je potrebné vždy voliť najmiemšiu spôsob takéhoto zásahu a ak tak vyšetrovateľ PZ nekonal, tieto veci nie je možné považovať za zákonne získané a dôkazy z nich získané tak nie je možné považovať za procesné použiteľné. Obhajoba namieta aj samotný príkaz na prehliadku iných priestorov, nakoľko z odôvodnenia tohto príkazu je zrejmé, že tento sa vzťahuje na domovú prehliadku rodinného domu, v ktorom obvinený býva a nie na jeho osobné motorové vozidlo. Uvedené obhajoba dovodzuje z toho, že odôvodnenie návrhu prokurátora na vydanie príkazu na domovú prehliadku je až na posledný odsek odôvodnenia doslovne skopírované aj do predmetného príkazu vyšetrovateľa PZ na prehliadku iných priestorov, pričom jediný rozdielom je, že na začiatku štvrtého odseku bolo v slovnom spojení „dôvodom vykonania domovej prehliadky“ vypustené slovíčko „domovej“. Odôvodnenie príkazu na prehliadku iných priestorov vždy musí uvádzať konkrétne dôvody, vzťahujúce sa na potrebu vykonania prehliadky v konkrétnom vozidle a nie iba vo všeobecnosti takéto závery špekulatívne vysloviť. Za takúto konkretizáciu nie je možné považovať termíny „notebook, kde sa nachádza elektronická komunikácia“ (keďže takéto označenie sa vzťahuje pravdepodobne na všetky notebooky na vete), ani „zápisky, ktoré si vedie“ (pretože takýto opis sa vzťahuje na všetky zápisky, ktoré si od narodenia viedol), ani „rôzne ďalšie bankové informácie v elektronickej forme klientov a“ (pretože takýto opis nie je možné vzťahovať k opisu skutku, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie) a ani „dáta týkajúce sa e-mailovej komunikácie, skypu a iných foriem komunikácie medzi a inými osobami“ (pretože takýto opis sa vzťahuje na všetky formy komunikácie obvineného od jeho narodenia a s kýmkoľvek). V čase spracovania príkazu vyšetrovateľom PZ neexistoval žiadny konkrétny dôvod, ktorým by bolo možné vydanie príkazu konkrétne odôvodniť. Ďalšou zásadou vadou príkazu na prehliadku iných priestorov je všeobecná formulácia orgánu, ktorý má prehliadku vykonať. V príkaze je uvedené „prehliadku vykonajú: určení vyšetrovateľa PZ v súčinnosti s ďalšími príslušníkmi PZ“. Z takejto formulácie nie je možné zistiť, kto má vlastne prehliadku vykonať, nakoľko nie je zrejmé, kým a akým spôsobom majú byť títo príslušníci PZ „určení“ a či npor.

bola takouto „určenou“ vyšetrovateľkou PZ, teda či bola oprávnená na vykonanie prehliadky iných priestorov. Na základe týchto skutočností je zrejmé, že vydaný príkaz trpí takou vadou, ktorá spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť a teda na základe takto vydaného príkazu nemohla byť zákonným spôsobom realizovaná prehliadka iných priestorov a nemohli byť zákonným spôsobom zaistené akékoľvek veci dôležité pre trestné konanie. Tieto skutočnosti jednak potvrdzujú, že príkaz na prehliadku iných priestorov bol vydaný vyšetrovateľom PZ svojvoľne, bez akéhokoľvek v tom čase existujúceho dôvodu, a jednak potvrdzujú obhajobou konštatovanú zaujatosť v tom čase dozorujúceho prokurátora;

Na základe takýchto skutočností by totiž žiadny prokurátor, ktorého

povinnosťou je skúmať zákonnosť vykonaného dokazovania, súhlas na vydanie príkazu na prehliadku iných priestorov nedal.

Ďalšou závažnou vadou výkonu prehliadky iných priestorov je nedostatok poučenia, keďže obvinený bol poučený podľa § 106 ods. 1, ods. 2 Tr. por. o tom, že je povinný úkon strpieť a že ak neumožní výkon prehliadky, môžu orgány vykonávajúce prehliadku prekonať jeho odpor a ním vytvorenú prekážku, teda môžu vykonať prehliadku v jeho vozidle aj proti jeho vôli. Taktiež bol obvinený vyzvaný podľa § 104 Tr. por., aby hľadané veci dobrovoľne vydal, inak bude vykonaná prehliadka iných priestorov. Na základe takejto predchádzajúcej výzvy obvinený vydal veci nachádzajúce sa v predmetnej taške. Podľa obhajoby má obsah takéhoto poučenia má charakter donútenia. Keďže bol obvinený v tom čase osobu, proti ktorej trestné konanie smerovalo k vzneseniu obvinenia, zjave v príkaze absentuje poučenie o tom, že nie je povinný hľadané veci dobrovoľne vydať, ak by vydané veci mohli byť použité ako dôkaz v trestnom konaní alebo v inom konaní proti obvinenému alebo proti jeho blízkej osobe. Absenciu vyššie citovaného poučenia nie je možné nahradiť akoukoľvek konverzáciou vedenou mimo zápisnicu. Takýto postup nie je možné označiť za zákonný a takto zaistené veci a ani dôkazy vykonané na ich základe nie je možné procesné použiť, pretože pri takomto postupe by bol porušený princíp zákazu sebaobviňovania. Obhajoba zároveň podotýka, že aj po dobrovoľnom vydaní vecí, kedy odpadol dôvod na ďalší výkon prehliadky, táto bola vyšetrovateľkou PZ aj napriek tomu ďalej vykonávaná, pričom svoj postup žiadnym spôsobom neodôvodnila. Takýto závažný zásah do práv a slobôd obvineného nie je možné vykonať, ak sa predchádzajúcou výzvou dosiahne vydanie hľadanej veci. Pokračovanie prehliadky nesmie byť vykonávané len na základe neodôvodnených domnienok orgánu prehliadku vykonávajúceho, ale musí mať reálny základ v zistenom skutkovom stave. V prípade, ak k takémuto pokračovaniu dôjde, nie je možné takýto zásah považovať za zákonný a ústavne konformný.

5) žiadajú vyňať dôkazy získané nezákonnou domovou prehliadkou, nakoľko už príkaz na jej vydanie je nezákonný. Z odôvodnenia príkazu však nevplýva žiadna konkrétna skutočnosť, ktorá by odôvodňovala vydanie príkazu. Odôvodnenie je len všeobecné a na základe takéhoto všeobecného odôvodnenia nie je možné považovať vydaný príkaz za preskúmateľný a zákonne vydaný. V príkaze je aj nekonkrétny popis hľadanej veci, z ktorého vyplýva, že príkaz umožňoval hľadať počas domovej prehliadky vlastne akékoľvek „počítače, notebooky, elektronické pamäťové médiá a iné médiá (USB, CD, DVD, externé disky, dátové karty a iné)“, zároveň bolo možné hľadať akékoľvek listiny v súvislosti s činnosťou

. a to aj nesúvisiace so skutkom, za ktorý bolo začaté trestné stíhanie. Obhajoba rovnako vytýka nejednoznačnú konkretizáciu orgánu, ktorý má domovú prehliadku vykonať, vykonanie a vykonanie samotnej domovej prehliadky (s rovnakým odôvodnením ako uviedla v námietkach voči príkazu na prehliadku iných priestorov). Príkaz Okresného súdu obsahuje aj formálne vady - zo zákonného pomenovania trestného činu bolo vynechané „poštové tajomstvo“.

Dňa 9.6.2017 bolo tunajšiemu súdu doručené doplnenie stanoviska k podanej obžalobe, v ktorej obhajoba opätovne navrhuje odmietnutie obžaloby a vrátenie veci

prokurátorovi, nakoľko sa orgány činné v trestnom konaní žiadnym spôsobom nevysporiadali s obhajobnými námietkami uplatnenými obhajobou pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu. Obhajoba opätovne namieta procesnú nepoužiteľnosť dôkazov vykonaných v prípravnom konaní. Podanú obžalobu má obhajoba z formálneho hľadiska za nepreskúmateľnú, neobsahuje totiž také odôvodnenie v zmysle ustanovenia § 235 písm. d) Tr. por., aby bolo možné zaujať k obžalobe kvalifikované stanovisko. Odôvodnenie obžaloby je všeobecné a v podstate obsahuje iba opis skutku skopírovaný z výrokovvej časti obžaloby a následne už len vymenovanie dôkazov a všeobecné konštatovania prokurátora. Tento stav je učebnicovým príkladom arbitrárneho rozhodnutia v trestnom konaní. Obžaloba neobsahuje ani jednu jediná právnu úvahu ku kvalifikácii skutku a to ani k jedinému obligatórnemu znaku skutkovej podstaty príslušného trestného činu a ani k protiprávnosti a závažnosti skutku, ako takému. V zmysle ustanovenia § 235 písm. d) Tr. por. takéto právne úvahy obžaloba musí obsahovať a takúto vadu konania nie je možné odstrániť konaním pred súdom.

**Okresný súd vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom
obžalovaného , , , výsluchmi svedkov , , ,
, , , výsluchom svedka-poškodeného , , ,
, , , výsluchom znalcov , , ,
i a oboznámením relevantných listinných dôkazov zo spisu Okresného
súdu xxxxx V sp. zn. 2T/48/2017.**

Všetky hlavné pojednávania boli vykonané v zmysle § 249 ods. 3, ods. 4 Tr. por. s vylúčením verejnosti, nakoľko jej verejné prejednanie by ohrozilo tajomstvo chránené osobitným zákonom - bankové tajomstvo a to aj z dôvodu, že v kontexte celej prejednávanej veci nebolo možné predpokladať, či nebudú prezradené ďalšie informácie, ktoré sú predmetom bankového tajomstva.

Zo stanoviska obhajcu k obžalobe vyplynulo, že obžalobu považuje v celom rozsahu za nedôvodné podanú, primáme z dôvodu, že prípravné konanie, ktoré predchádzalo jej podaniu, nebolo vykonané zákonným spôsobom zodpovedajúcim zákonným ustanoveniam Tr. por. a je poznačené závažnými procesnými chybami, vrátane porušenia práva na obhajobu. Obhajoba opätovne poukazuje na námietky uvedené vo vyjadrení k obžalobe zo dňa 30.5.2017 a dopĺňujúcim písomnom stanovisku zo dňa 7.6.2017. Nad rámec týchto písomných podaní obhajoba ďalej uvádza, že výsluch obvineného konaný dňa 10.6.2016 bol vykonaný pod psychickým nátlakom a jeho obsah je dôsledkom nedovoleného nátlaku na obvineného zo strany vyšetrovateľa a dvoch príslušníkov kriminálnej polície z Národnej kriminálnej agentúry. Tento nedovolený nátlak trval od momentu, kedy za ním prišli na pracovisko dňa 10.6.2016 asi o 14.00 hod. až po skončenie jeho výsluchu o 1.45 hod. dňa 11.6.2017. V zmysle § 55 ods. 2 Tr. por. vykonávajú orgány činné v trestnom konaní úkony zásadne v čase medzi 7.00 hod a 20.00 hod. Mimo uvedeného času len vo výnimočných prípadoch, pričom v danej veci nebol daný žiadny dôvod na výsluch obvineného v neskorých nočných hodinách. Z celého postupu policajtov vyplýva, že hoci obvinený nebol formálne zadržaný podľa § 85 ods. 1 Tr. por., ale jeho osobná sloboda bola de facto obmedzená. Tento stav pretrvával od momentu od kedy bolo obvinenému doručené predvolanie na výsluch svedka, ktorý sa mal uskutočniť ihneď, od tohto momentu mu príslušníci PZ nedovolili voľne sa pohybovať. Preto je výsluch vykonaný v neskorých nočných hodinách za takto zámerne vytvorených okolností, výrazne nepriaznivo ovplyvňujúci psychický stav obvineného, bez

prítomnosti obhajcu nutné považovať za nedovolený nátlak na obvineného a tento dôkaz vrátane jeho doznania je absolútne neúčinný a procesné nepoužiteľný, ktorý je v rozpore s ustanovením § 121 ods. 1 Tr. por. aj s ustanovením § 119 ods. 4 Tr. por.

V písomnom stanovisku k obžalobe obžalovaný , zopakoval vyššie uvedené námietky obhajoby smerujúce k nezákonnosti jeho výsluchu dňa 10.6.2016 v nočných hodinách. Uviedol, že tento výsluch bol vykonaný pod psychickým nátlakom. Pocit, že jeho osobná sloboda je obmedzená bol umocnený tým, že po celý čas pri ňom stál príslušník PZ a to aj v čase, keď išiel na toaletu. Keď sa domáhal právnej pomoci privolaním advokáta, bolo mu vyšetrovateľom oznámené, že oni nebudú čakať do noci, kým príde právnik. Rovnako mu bolo oznámené, že môže zavolať právnik, ale až v sobotu, zatiaľ ho zavrú do cely. K obsahu výpovede bol donútený nezákonným spôsobom, nebola rešpektovaná osoba obvineného, bol využitý psychický nátlak, bola využitá jeho mladosť a neskúsenosť v oblasti kontaktu s orgánmi činnými v trestnom konaní.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3.8.2017 uviedol, že sa cíti byť nevinný a ďalej využíva svoje zákonné právo k veci nevytvárať. Následne bola procesným postupom prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania (výpoveď zo dňa 10.6.2016 od 22.45 hod. do 11.6.2016 o 1.45 hod.), v ktorej uviedol, že dňa 10.6.2016 mu bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré obsahuje skutočnosti zakladajúce sa na pravde. Uvedeného konania ľutuje. K samotnému skutku uviedol, že je zamestnancom bankovej inštitúcie , kde nastúpil od 6.3.2013 na pozíciu servisného poradcu, asi rok na to sa stal business poradcom. Jeho pracovnou náplňou bolo predovšetkým starať sa o firemných klientom v prémiovom segmente, t.j. o firmy resp. živnostníkov s ročným obratom nad 100.000,- Eur. Náplňou práce bolo najmä stretávanie sa s klientmi banky za účelom predaja bankových a poisťných produktov. Vykonával aj analýzu klientov za účelom poskytnutia alebo identifikácie potrieb klienta. V priebehu pracovnej činnosti v pozícii business poradcu sa zoznámil s klientom banky . s ktorým si vybudoval priateľský vzťah a bavil sa s ním aj o , v tom čase bankárom v Honkongu, ktorého spolužiakom zo základnej školy bol práve Niekedy koncom roka 2015 sa vrátil z Honkongu a po jeho príchode s ním bol prostredníctvom zoznámený. Následne sa s pár krát stretli a začali si povahovo rozumieť. mu povedal, že . kandiduje na listine politickej strany Sloboda a solidarita a tiež mu povedal, že v prípade, že sa dostane do parlamentu, odovzdá na neho referenciu, aby mu robil asistenta. Následne sa v marci 2016 sa stal poslancom NR SR a on dostal od ponuku, aby mu robil asistenta poslanca. Pre začal pracovať od 12.4.2016. Vybavoval pre neho rôznu agendu súvisiacu hlavne s výkonom jeho poslaneckého mandátu. Pri niektorom z pracovných stretnutí mu povedal, že má informácie na . že vyšli najavo nejakej veci ohľadom nejakého , že na finančnom výbore dostal do rúk prehľad vyplatených nadmerných odpočtov DPH podnikateľa . Po týchto pre obžalovaného šokujúcich zisteniach sa následne v práci pozrel na účty osôb ,

a Obžalovaný s informáciami pohyboch na bankových účtoch i a disponoval od 1.6.2016. Pohyby z účtov a si obžalovaný od fotil do svojho mobilného telefónu, tieto fotky nikomu neposkytol. Nikto mu nenavrhol, aby si pozrel tieto účty, robil tak dobrovoľne bez príslubu nejakej odmeny, z vlastnej zvedavosti. Z jeho pracovnej náplne presne nevyplýva, ktorých klientov si môže prezerať a ktorých nie.

O získaných informáciách dňa 7.6.2016 v doobedňajších hodinách informoval ústne

Ten vyjadril svoje prekvapenie nad touto skutočnosťou, niekedy okolo 15:00 volal obžalovanému na jeho mobilný telefón, aby prišiel za ním do parlamentu, kde mu povedal, že sa s ním ešte dnes bude kontaktovať novinárka z Trendu. [redacted] dal obžalovanému kontakt na redaktorku týždenníka Trend [redacted], s ktorou sa obžalovaný stretol. Stretnutie si dohodli prostredníctvom SMS správ, stretli sa dňa 7.6.2016 v čase asi o 18:00 hod. v týždenníku Trend na Tomášikovej ulici v Bratislave. Na prvom stretnutí riešili dopyt [redacted] na informácie o pohyboch na účtoch [redacted] a [redacted]. To, že on ako obžalovaný disponuje nejakými informáciami o pohyboch na účte vyššie uvedených klientoch banky sa redaktorka dozvedela s najväčšou pravdepodobnosťou od [redacted] na tomto stretnutí vyjadrila dopyt po informáciách ohľadom účtov a [redacted]. Na to jej obžalovaný uviedol, že sa pokúsi takéto výpisy zabezpečiť a zároveň sa jej spýtal, aký s tým má úmysel, na čo ona uviedla, že je to dôležitý fakt vo vyšetrovaní kauzy, o ktorej práve rokuje parlament. Rozišli sa so záverom, že sa obžalovaný pokúsi tieto informácie zabezpečiť.

Druhé stretnutie s [redacted] sa uskutočnilo dňa 9.6.2016 v čase okolo 20:00 hod. v týždenníku Trend. Na tomto stretnutí odovzdal [redacted] v papierovej podobe pohyby na účtoch [redacted] a [redacted]. Na tomto stretnutí mu [redacted] povedala, že z informácií, ktoré jej poskytol, napíše článok k odvolávaniu [redacted]. Obžalovaný jej uviedol, aby bola pri zaobchádzaní s týmito informáciami čo najopatnejšia a najdiskrétnejšia. Dôvod, prečo tieto informácie poskytol [redacted] bol ten, že chcel upozorniť na dianie na politickej scéne. O tomto druhom stretnutí vedel aj [redacted], vedel aj o tom, že na tomto stretnutí príde k odovzdaniu výpisov z bankových účtov [redacted] a [redacted] obžalovaný mu aj potvrdil, že k odovzdaniu prišlo.

Výtlačky nájdené pri prehliadke motorového vozidla obžalovaného boli podľa vyjadrenia obžalovaného nepoužiteľné výtlačky, ktoré boli určené na skartáciu.

Na ďalšom výsluchu v prípravnom konaní konanom dňa 12.9.2016 využil obžalovaný svoje právo a odmietol vypovedať.

Svedok [redacted] na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3.8.2017 uviedol, že bankou bol zistený neoprávnený prístup k účtu klienta [redacted] vykonaný bez prítomnosti klienta. Podnetom pre banku boli medializované informácie, konkrétne informácie zverejnené v denníku N dňa 7.6.2016, že môže dochádzať k únikom informácií, ktoré ako banka chráni. Logicky preto začala banka prostredníctvom odboru Compliance danú udalosť prešetrovať a bolo zistené, že bol vykonaný prístup na účet [redacted].

Tento prístup vykonala osoba, ktorá sa prihlásila do systému s prihlasovacími údajmi obžalovaného, pod č. [redacted], dňa 1.6.2016 v čase o 19,42 hod. Táto osoba si najprv vyhládala [redacted] ako osobu v systéme a potom išla až do úrovne pohybu na účte. Uvedené informácie boli zistené z logov zo systému [redacted]. Jednotlivé digitálne dôkazy sú všeobecne zhromažďované odborom Compliance, k tomu či poskytujú súčinnosť aj iný odbor sa svedok nevedel vyjadriť.

Svedok ďalej uviedol, že rozlišované 3 úrovne prístupu k bankovým produktom. Prvá predstavuje prístup na údaje klienta ako subjektu, v druhej úrovni sa zobrazujú jednotlivé produkty a v tretej úrovni je už vidieť detaily konkrétneho produktu, t.j. aj pohyby na účte.

Nebol zistený žiadny pracovno-právny dôvod pre takýto prístup. Obžalovaný mal na starosť segment klientov - živnostníci a malí podnikatelia. Mal však oprávnenie, že mohol vybaviť klienta, ktorý bol osobne prítomný, napr. zablokovať platobnú kartu. Obžalovaný mal aj technickú možnosť pozrieť si účet poškodeného [redacted], keďže tento účet

nepatril medzi účty, na ktoré sa nedostanú všetci zamestnanci, teda tento účet nebol hacknutý.

Zdielanie prihlasovacích údajov je výslovne zakázané, popieralo by to logiku priradovania akýchkoľvek prístupových oprávnení. Tým, že si obžalovaný prezrel účet poškodeného a tieto informácie poskytol tretej osobe porušil ustanovenie zákona o bankách týkajúce sa ochrany bankového tajomstva. Ak by tieto údaje neoznámil tretej osobe, zo strany banky bol s ním bol len ukončený pracovný pomer za porušenie pracovnej disciplíny. Bez medializovaných informácií je však takýto prístup možné odhaliť len náhodou, banka nedisponuje žiadnym zabezpečovacím systémom, ktorý by ohlásil takéto vyzvedanie na účte.

Obžalovaný bol oboznámený so zákonom o bankách, v rámci neho o povinnosti ochraňovať bankové tajomstvo, uzatvoril s bankou pracovnú zmluvu, ktorej súčasťou boli interné predpisy, upravujúce prácu s dôvernými údajmi, osobnými údajmi, bankovým tajomstvom, pracovný poriadok a zároveň obžalovaný podpísal poučenie o povinnosti ochraňovať osobné údaje, poučenie o bankovom tajomstve a poučenie týkajúce sa povinností pri boji proti legalizácii príjmov z trestnej činnosti. Bol poučený o povinnosti informačnej bezpečnosti v rámci a školenia sa uskutočňovali aj v oblasti problematiky boja proti legalizácii príjmov z trestnej činnosti. Obžalovanému bol v rámci pracovného vzťahu zverený mobilný telefón

Obžalovaný priniesol hlásenie o neobvyklej operácii až 14.6.2016 na ním vyhotovenej listine, keď vybavoval papiere v súvislosti so skončením pracovného pomeru. V období 1.6.2016 až 8.6.2016 takéto hlásenie nepodal.

má štandardnú aplikáciu prostredníctvom ktorej sú zamestnanci povinný nahlasovať neobvyklé bankové operácie, tieto hlásenie ďalej spracováva odbor Compliance, pričom nahlasovateľ je informovaný o statuse vybavenie tohto hlásenia, t.j. či je vyšetrovanie ukončené alebo ešte prebieha. Samotné hlásenie na orgán štátnej moci vykonáva odbor Compliance a meno nahlasovateľa sa v danom hlásení orgánom štátnej moci nevyskytuje. Svedok ďalej uviedol, že konanie keď si pracovník banky sadne za (náhodný) účet a bude prezerat' účty klientov nie je možné vyhodnotiť ako konanie, ktoré by smerovalo k pátraniu po podozrivých transakciách. Zamestnanci sú povinný hlásiť každú neobvyklú operáciu, inak by išlo o porušenie pracovnej disciplíny, nič im však neukladá iniciovať vyhládavanie podozrivých transakcií. Napriek tomu bolo hlásenie obžalovaného spracované, aj keď nebolo podané štandardným spôsobom cez aplikáciu, o ktorom bol obžalovaný poučený. Svedok sa nevedel vyjadriť či bola táto transakcia nahlásená Finančnej spravodajskej jednotke.

K výpovedi sa obžalovaný vyjadril s tým, že hlásenie o podozrivej transakcii podal neštandardným spôsobom (papierovo) z toho dôvodu, že už nemal prístup k žiadnemu systému banky, aj keď bol stále zamestnancom banky.

”
Sv. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3.8.2017 potvrdila, že v júni 2016 posielala tlačovému odboru Ministerstva vnútra otázky týkajúce sa pohybov na účte poškodeného , pravdepodobne z jej pracovného e-mailu. Po predložení spisu svedkyňa uviedla, že sa jedná o tie isté otázky, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Z Ministerstva prišlo vyhlásenie, ktoré bolo následne publikované na webe denníka Trend. V danom čase svedkyňa používala telefónne číslo . Svedkyňa nevyhlásila ani nepotvrdila, že sa niekedy osobne stretla s obžalovaným. Pri výkone svojej práce sa bežne stretáva s asistentmi poslancov. Rovnako nevyhlásila ani nepotvrdila, že by s obžalovaným komunikovala prostredníctvom telefónu alebo e-mailom. Pri výkone svojej práce bežne komunikuje s asistentmi poslancov.

Na otázky prokurátora : „čo bolo podnetom na zaslanie otázok na tlačový odbor Ministerstva vnútra, tých konkrétnych pohybov na účte? “, „komunikovali ste s obžalovaným v súvislosti s predmetom obžaloby? “, a na otázky samosudkyne: „odovzdával Vám

obžalovaný nejaké listiny? „viete sa vyjadriť k tvrdeniu obžalovaného, že Vám odovzdal nejaké listiny s pohybmi na účtoch? “ , svedkyňa s odvolaním sa na povinnosť zachovávať mlčanlivosť podľa § 4 tlačového zákona, odmietla odpovedať.

Svedkyňa vo výpovedi v prípravnom konaní, ktorej časť bola procesným postupom prečítaná na hlavnom pojednávaní uviedla: „tému prepojení ministra na pána sme sa venovali v Trende, teda ja som sa venovala, dlho, intenzívne sme sa venovali v mesiaci jún 2016, kedy prišlo k prvému odvolávaniu ministra vnútra z jeho pozície, konkrétne ešte v ten deň 7.6.2016, sme mali k tomu nejaké mediálne výstupy, následne niekedy okolo obeda ma kontaktovala osoba, s ktorou som už predtým viackrát komunikovala ohľadom nejakých informácií s možnosťou stretnutia, následne som sa v neskorších poobedných hodinách stretla s inou osobu, obdržala som dokumenty, teda informácie, z ktorých vyplývali informácie o možných prevodoch medzi ministrom vnútra s firmami pána . Tieto informácie som si v rámci mojich pracovných úloh začala preverovať a následne som poslala otázky na tlačové oddelenie ministra vnútra. Celá vec vyústila v sobotu, kedy vyšlo stanovisko k otázkam z ministerstva vnútra, až na základe ktorých sme my mediálne nakladali s týmito informáciami. Do spisu predkladám listiny: článok , e-mailovú komunikáciu - otázky vzťah minister - z 10.6.2016 a stanovisko MV SR k otázkam z 11.6.2016. Informácie o peňažných plneniach sme publikovali až po stanovisku ministra vnútra.“

Po prečítaní uvedenej časti zápisnice svedkyňa uviedla, že je pravdou čo uviedla v prípravnom konaní.

Svedok poškodený na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.10.2017 vypovedal, že jeho práva boli porušené zverejnením bankového tajomstva, vznikla z toho politická kauza. Obžalovaný vybral len niektoré operácie poškodeného, čo zjavne skresľuje celú situáciu. Pohnútkou obžalovaného bolo poškodiť poškodenému ako politikovi, čo sa mu aj podarilo. Poškodený zverejnil svoje účty z toho dôvodu, pretože z toho ako obžalovaný zverejnil časť účtu poškodeného vyplývalo, že poškodený mal prijať peniaze z daňového podvodu od a poškodený chcel preukázať, že to bolo naopak.

Svedok na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.10.2017 uviedol, že k obžalovanému nemá priateľsky ani nepriateľský vzťah alebo niečo, čo by mohlo narušiť vierohodnosť jeho výpovede. Ďalej uviedol, že v na pobočke OC Danubia bol zamestnaný od roku 2010 do februára 2017 (v čase skutku ako riaditeľ pobočky). Pamätá si ako v lete roku 2016 prišli na pobočku za obžalovaným traja policajti v civile a pýtali sa ho, či si je vedomý prečo prišli. Dostal otázky týkajúce sa jeho predvedenia, resp. predvolania ako svedka. Vie, že obžalovaný odovzdal telefón a odišiel s príslušníkmi PZ buď na výsluch alebo podanie svedectva, o detailoch nebol on ako svedok informovaný. V ten deň sa obžalovaný už asi nevrátil späť do práce. Svedok z pozície riaditeľa pobočky komunikoval s príslušnými zamestnancami ohľadom vzniknutej situácie, on však s políciou neriešil ako bude neprítomnosť obžalovaného trvať. Pokiaľ si dobre pamätá, obžalovaný bol požiadaný príslušníkmi PZ aby odišiel v ich sprievode a on ich dobrovoľne nasledoval. Na otázku prokurátora svedok uviedol, že v tom čase nepocíťoval žiadny nenáležitý prístup príslušníkov PZ vo vzťahu k obžalovanému, k nemu ako svedkovi alebo k iným osobám. Jemu ako riaditeľovi pobočky sa preukázali služobným preukazom, nespomína si, či sa preukázali aj obžalovanému. Od obžalovaného nevedel prečo za ním policajti prišli ani prečo s nimi dochádza, na tom nebol priestor. Povedali mu to až príslušníci PZ, presne ich už odcitovať nevie. Nakoľko bol prítomný pri rozhovore obžalovaného s príslušníkmi PZ pochopil

situáciu. Obžalovaný s príslušníkmi PZ odchádzal dobrovoľne, on ako riaditeľ nemal námietky, vedel že obžalovaný opúšťa pracovisko a mal na to jeho súhlas. Do času skutku sa však nestretol ani s jedným zásahom polície.

Znalec ¹ > na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.5.2018 uviedol, že znalecký posudok č. 9/2017 bol vyhotovený právnickou osobou - znaleckou organizáciou, ktorá má spôsobilosť v 9 z 10 odvetví v oblasti elektrotechnika. Znalec sa pridrižiava záverov tohto znaleckého posudku. V rámci znaleckého posudku bol prezentovaný postup a metodika vykonania znaleckého posudku. V otázkach č. 3 a 4 sa znalec vyjadruje k znaleckému posudku iného znalca. K znaleckému posudku iného znalca uviedol, že tento bol urobený osobou bez odbornej spôsobilosti, obsah a prevedenie tomu zodpovedá. Je to amatérske, nespĺňa normalizované požiadavky. Týmto laickým úkonov forenzne zdiskreditoval dôkazy a zmaril ich na večnosť. K vierohodnosti informácií uvedených v znaleckom posudku iného znalca, ich spoľahlivosti a autenticite znalec uviedol, že tá je nulitná, keďže nespĺňa náležitosti ustanovené právnou normou platnou na území Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedené je možné, že informácie uvedené v odbornom vyjadrení si mohol znalec vytvoriť, s týmito informáciami sa mohlo udiat' čokoľvek, nie je možné vylúčiť akúkoľvek modifikáciu.

Znalcom sa nepodarilo preskúmať bezpečnosť zabezpečenia prístupov k informáciám v rámci , nakoľko im banka neposkytla súčinnosť, podľa ktorej sa jedná o dôverné informácie. bola zo strany znaleckej organizácie oslovená z toho dôvodu, pretože v im predložených podkladoch absentujú akékoľvek informácie, ktoré by dôveryhodným spôsobom objasňovali incident informačnej bezpečnosti. Pri poskytnutí súčinnosti zo strany bol teoreticky doplniteľný znalecký posudok, ale časový odstup je veľký a zachovanie potenciálneho digitálneho dôkazu nie je otázkou večnosti.

Znalec ďalej uviedol, že ak by bol získaný digitálny dôkaz, je možné verifikovať vstupy na účet poškodeného Znalec nevedel potvrdiť ani vyvrátiť, či fotografie zo stavu počítačového systému v momente zobrazenia boli alebo neboli vyhotovené formou tzv. screenshotov, taká informácia v znaleckom posudku neexistuje.

Znalec na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.5.2018 uviedol, že vylučuje aby boli akékoľvek údaje ním modifikované a takisto a ohradil voči tomu, aby iný znalec hodnotil jeho odbornosť. K znaleckému posudku č. 19/2016 uviedol, že tento sa týkal počítačov a iných nosičov údajov. Všetky znalecké úkony boli vykonané v súlade s predpismi. Boli vytvorené identické obrazy pamäťového média a záver bola vypočítaná hash hodnota, ktorá autorizuje údaje obsiahnuté v identickom obraze. Ak by boli údaje modifikované bola by odlišná aj táto hash hodnota. Jeho úlohou bolo zabezpečiť obsah týchto zariadení. Znalec zotrval na záveroch znaleckého posudku.

Znalec * na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.5.2018 uviedol, že po konštatovaní faktu, že znalec nemá odbornú spôsobilosť na vykonanie multiodvetvového úkonu, už ďalej screenshoty neskúmali. Neboli im umožnené skúmať systémy vytvorené Dôveryhodnosť úkony vykonaného znalcom je nulová, keďže použil softvér, ktorý znehodnocuje stopy. Na uvedené tvrdenie znalec replikoval s tým, že daný softvér bol v čase vyhotovenia znaleckého úkonu použiteľný.

Svedok na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.5.2018 vypovedal, že obžalovaný je jeho asistentom. Ďalej odmietol, s poukazom na čl. 79 Ústavy, vypovedať, nakoľko sa o všetkých skutočnostiach dozvedel ako poslanec, teda je všetko výkon jeho poslanskeho mandátu. Obžaloba ako celok súvisí s jeho poslanskej prácou, pretože

obžalovaný je asistentom poslanca. Opodstatnenosť dôvodu odmietnutia vypovedať neposúdil prokurátor v prípravnom konaní. Z podstaty konkrétnej veci, ktoré tvoria obsah výpovede svedka je zrejmé, že obsah relevantných informácií netvorí, ani nemôže tvoriť informácie o ktorých sa dozvedel pri výkone funkcie poslanca. Ani sám svedok nevedel na opakované otázky súdu uviesť, aký výkon poslaneckého mandátu vykonával, pri ktorom sa dozvedel o skutočnostiach, ktoré mali byť predmetom jeho výsluchu, teda mali tvoriť obsah jeho výpovede. Poslanec NR SR nemôže odmietnuť vypovedať ohľadom ktorejkoľvek skutočnosti a v prípade, že sa o predmete výsluchu nedozvedel pri výkone poslaneckého mandátu, je povinný svedeckú výpoveď poskytnúť. Nebolo ani preukázané, že by skutočnosti o ktorých mal svedok vypovedať, spadali pod ustanovenie § 129 ods. 1, resp. ods. 2 Tr.por. V takom prípade však svojou výpoveďou nedisponuje, pretože nejde o právo odoprieť vypovedať. Nedôvodné odmietnutie svedčiť je naplnením zákonných znakov trestného činu krivej výpovede, čím sa má zaoberať prokurátor. Súd z vyššie uvedených dôvodov, neuplatnil voči svedkovi ustanovenie podľa § 70 Tr.por., nakoľko táto výpoveď nebola zásadnou pre posúdenie veci.

Z pracovnej zmluvy (čl. 130-131) a príloh - dohoda o hmotnej zodpovednosti (čl. 132) a poučenia zamestnanca o ochrane bankového tajomstva (čl. 134) je zrejmé, že zamestnávateľ . uzavrel s obžalovaným dňa 6.3.2013 pracovnú zmluvu, v ktorej sa okrem iného, v bode 9 uvádza, že zamestnanec bol poučený o povinnosti ochrany bankového tajomstva, ochrany osobných údajov a ochrany obchodného tajomstva a zaväzuje sa ich dodržiavať. Zamestnanec vyhlasuje, že bol poučený o možných následkoch porušenia týchto povinností. Zamestnanec berie na vedomie, že porušenie bankového tajomstva, vrátane neoprávneného prezerania účtov a produktov klientov, je závažným porušením pracovnej disciplíny, pre ktoré môže zamestnávateľ okamžite skončiť pracovný pomer.

Poučenie (čl. 134), obžalovaným podpísané dňa 6.3.2013 je pre účely tejto trestnej veci vhodné doslovne citovať:

1. Všetky informácie a doklady o záležitostiach, ktoré sa týkajú klienta (ďalej len banky), ktoré nie sú verejne prístupné, najmä informácie o obchodoch, stavoch na účtoch a stavoch vkladov sú predmetom bankového tajomstva. Tieto informácie je zamestnanec povinný utajovať a chrániť pred vyzradením, zneužitím, poškodením, zničením, stratou alebo odcudzením.
2. Za klienta banky sa na účely ochrany bankového tajomstva považuje osoba, s ktorou má banka v rámci výkonu bankových činností uzavretý obchod, osoba, s ktorou banka rokovala o uzatvorení obchodu, i keď sa tento obchod neuskutočnil, osoba, ktorá prestala byť klientom banky, ako aj osoba, o ktorej banka dostala podľa Zákona o bankách údaje od inej banky alebo pobočky zahraničnej banky, údaje z registra bankových úverov a záruk, údaje z registra klientov alebo údaje zo spoločného registra bankových informácií.
3. Zamestnanec je povinný zachovávať mlčanlivosť vo veciach týkajúcich sa záujmov banky alebo jej klientov, pričom povinnosť zachovávať mlčanlivosť trvá aj po skončení jeho pracovného pomeru v banke. Povinnosti mlčanlivosti môže zamestnanca alebo bývalého zamestnanca zbaviť len štatutárny orgán banky zo zákonných dôvodov.
4. Informácie a doklady o záležitostiach, ktoré sú chránené bankovým tajomstvom, môže banka poskytnúť tretím osobám len s predchádzajúcim písomným súhlasom klienta alebo na jeho písomný pokyn.
5. Bez súhlasu klienta je možné informácie a doklady, ktoré sú chránené bankovým

tajomstvom, poskytnúť tretím osobám len v osobitných zákonom stanovených prípadoch, len písomne a len za súčasného splnenia ďalších zákonných podmienok, preto oprávnenie na poskytovanie informácií bez súhlasu klienta patrí do výlučnej kompetencie osobitného odborného útvaru banky v súlade s ORP č. 1 kap. 1005.

6. Vstupovať do informačných systémov banky a získavať informácie o klientovi nad rámec plnenia zadanej pracovnej úlohy je zakázané.
7. Porušenie povinnosti vyplývajúcej z vyššie uvedených ustanovení 1-6 tohto poučenia sa považuje za závažné porušenie pracovnej disciplíny, ktoré môže byť dôvodom na okamžité skončenie pracovného pomeru alebo môže zároveň zakladať aj znaky skutkovej podstaty trestného činu ohrozenia obchodného tajomstva, bankového tajomstva a daňového tajomstva podľa § 264 Trestného zákona.

Z potvrdenia (čl. 135) je zrejmé, že obžalovaný bol okrem iného oboznámený so zákonom o bankách.

Z vyhlásenia (čl. 136) vyplýva, že obžalovaný sa okrem iného oboznámil s koncepciou ochrany pred zneužitím banky a jej dcérskych spoločností pre účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu a súvisiacimi internými predpismi. Školenie v tejto problematike absolvoval dňa 2.12.2015 (čl. 141).

Z dohôd o zmene pracovnej zmluvy (čl. 137-139) je okrem iného zrejmé pracovné zaradenie obžalovaného.

Zo záznamu o poučení (čl. 140) o povinnostiach oprávnenej osoby je zrejmé, že obžalovaný bol poučený o zásadách ochrany osobných údajov, ako aj o následkoch porušenia týchto zásad.

Z poučenia o mlčanlivosti (čl. 142) vyplýva, že obžalovaný bol poučený o povinnosti zachovávať mlčanlivosť aj po skončení pracovného pomeru.

Z žiadosti o výmenu telefónu (čl. 143-146) je zrejmé, že obžalovanému bol od januára 2016 pridelený zamestnávateľom mobilný telefón í IMEI:

Z nahlásenia podozrivej transakcie (čl. 147) vyplýva, že obžalovaný spísal nahlásenie podozrivej transakcie dňa 14.6.2016, t.j. 13 dní po spáchaní skutku, 4 dni po svojom výsluchu v procesnom postavení obvineného.

Z dochádzky (čl. 148-149) je zrejmé, že obžalovaný mal zaznamenaný príchod na pracovisko dňa 1.6.2016 o 12:30:14 hod. a odchod o 20:00:53 hod., teda v čase spáchania skutku (medzi 19:40 a 19:49 hod.) sa nachádzal na oracovisku.

Z e-mailovej komunikácie medzi sv. a pracovníkom Ministerstva vnútra (čl. 174-181) vyplýva, že dňa 10.6.2016 o 8:08 hod. boli na Ministerstvo vnútra doručené otázky od sv. pričom otázka č. 1 znie „dostali ste splátky pôžičiek od spoločnosti B.A. Haus a.s. Išlo o sumy 50 000 a 70 000 Eur v decembri 2014 či napríklad sumu 140 000 Eur z 3. mája tohto roku. Za čo boli tieto splátky“

Z odborného vyjadrenia (čl. 193-214) je zrejmé, že boli vytvorené obrazy údajov z mobilných telefónov zn. – i, výrobné číslo (ďalej len telefón 1) a zn. , výrobné číslo: (ďalej len telefón 2), ktoré dobrovoľne vydal obžalovaný, a tieto boli následne zálohované na dátovom nosiči. V telefóne 1 neboli nájdené žiadne dáta súvisiace s prejednávanou trestnou vecou. V telefóne 2 boli nájdené obrázky zobrazujúce účet klienta vytvorené dňa 1.6.2016. Ďalej bolo zo záznamov hovorov zistené, že dňa 9.6.2016 bolo komunikované s osobami označenými ako a Trend (tel. číslo , totožné s tým, ktoré uviedla sv. pri svojom výsluchu).

Zo zápisnice o prehliadke iných priestorov - motorového vozidla obžalovaného a jej fotodokumentácie (čl. 261-281) je zrejmé, že v rámci prehliadky obžalovaný dobrovoľne vydal okrem iného písomnosti - predmetné finančné prevody a vizitku z Trendu. Vydané písomnosti sú výtlačkami fotografií zobrazujúcimi pohyby na účte poškodeného konkrétne 3 prijaté platby

- v sume 140.000 Eur od platiteľa B.A. HAUS a.s. dňa 3.5.2016 označené ako vrátenie pôžičky
- v sume 70.000 Eur od platiteľa B.A. HAUS a.s. dňa 23.12.2014 označené ako splátka pôžičky
- v sume 50.000 Eur od platiteľa B.A. HAUS a.s. deň nie je čitateľný.

teda totožné platby, na ktoré sa dňa 10.6.2016 pýtala sv. vo svojom e-mailly adresovanom Ministerstvu vnútra.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky a jej fotodokumentácie (čl. 289-304) vyplýva priebeh domovej prehliadky a zoznam vydaných vecí.

Zo zápisnice o vydaní vecí (čl. 305) je zrejmé, že obžalovaným boli dobrovoľne vydané mobilné telefóny zn. , IMEI: i a zn. IMEI:

Z odpovede na žiadosť (čl. 316-317) sú opätovne zrejmé otázky zaslané Ministerstvu vnútra od sv. , už vyššie rozobraté.

Z odpovede ' (čl. 320) okrem iného vyplýva, že v období 1.1.2016 do 9.6.2016 si prostredníctvom systému GATE prezeralo 12 osôb informáciu o stave účte poškodeného a, vrátane osôb, ktoré tam museli konať z dôvodu zabezpečenia plnenia svojich pracovných úloh.

Z výpovede (čl. 322) je zrejmé, že obžalovaný podal dňa 29.4.2016 výpoveď z pracovného pomeru založeného pracovnou zmluvou zo dňa 6.3.2013 s tým, že pracovný pomer končí dňa 30.6.2016.

V prednese v NR SR dňa 7.6.2016 (čl. 337-346) sv. okrem iného opakovane vyzýva poškodeného . aby odpovedal, či dostával nejakú formu finančného plnenia z firiem, kde figuroval . Toto peňažné plnenie mohlo byť rôznou formou. Mohla to byť nejaká odmena za výkon niečoho, mohli to byť dividendy alebo možno splatenie časti pôžičky.

V odpovedi a správy z interného šetrenia (čl. 349-352) oznamuje, že z verejne dostupných informácií bola získaná indícia na možné porušenie povinnosti zachovávať bankového tajomstva. Na základe tejto indicie bolo dňa 8.6.2016 zahájené vyhodnocovanie logov prístupov do bankového systému GATE pre klienta - poškodeného

Vyhodnotením logov bolo zistené, že k neoprávnenému prístupovaniu k údajom vyššie uvedeného klienta došlo dňa 1.6.2016 v čase medzi 19:30 až 20:00 hod. z pracoviska na pobočke OC Danubia v Bratislave, konkrétne zamestnancom dňa 1.6.2016 v čase od 19:42 do 19:50 hod., ktorý si na svojom pracovisku vyhládal v bankovom informačnom systéme GATE klienta podľa mena a postupne zobrazoval jeho účty a vybrané detaily pohybov na jeho účtoch. Okrem tohto klienta boli podobné aktivity (vyhládanie klienta, zobrazenie produktov, prípade ďalších detailov) alebo pokusy o ne realizované na tieto mediálne známe subjekty: vyhládanie podľa mena : dňa 25.5.2016 v čase 13:17 a 1.6.2016 v časoch 17:54 a 19:22, vyhládanie mena dňa 1.6.2016 v čase 19:20, vyhládanie mena dňa 1.6.2016 v čase 19:27 a vyhládanie mena dňa 1.6.2016 v čase 19:42. Obžalovaný nemal

uvedených klientov vo svojej správe a v zmysle interných pravidiel banky nebol oprávnený vstupovať na tieto účty. Ďalej správa uvádza jednotlivé poučenia a školenia, k problematike ochrany bankového tajomstva, ochrany osobných údajov a bezpečnostných pravidiel, ktoré obžalovaný v rámci pôsobnosti v _____ absolvoval. K bankovému systému GATE

uvádza, že informácie o čítaní údajov jednotlivými používateľmi obsahuje tzv. „audit log“, ktorý je súčasťou databázy GATE. Z týchto logov je možné získať jednoznačnú informáciu o tom, kto, kedy, ako a z akého miesta čítal konkrétnu informáciu alebo zrealizoval konkrétnu zmenu na konkrétnom klientovi alebo jeho produkte. Záverom

uvádza, že má implementovaný a funkčný systém ohlasovania porušenia Pravidiel správania RZB/RBI (tzv. whistleblowing), ktorým sú zároveň v podmienkach banky implementované povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo zákona č. 307/2014 Z.z. o niektorých opatreniach súvisiacich s oznamovaním protispoločenskej činnosti. Všetci zamestnanci sú o existencii tohto systému informovaní v rámci nástupných aj periodických vzdelávacích aktivít. Interný predpis upravujúci proces, pravidlá a spôsob využívania je každému zamestnancovi voľne dostupný v elektronickej podobe. Oznámenie môže zamestnanec vykonať aj anonymným spôsobom. Obžalovaný od jeho nástupu do pracovného pomeru v nevyužil možnosť oznámenia protispoločenskej činnosti prostredníctvom zavedeného systému „WhistleBlowing“.

Zo záznamov (čl.824-825) sú zrejmé mediálne výstupy poškodeného Obžalovaný podľa odpisu registra trestov (čl. 416) nebol doposiaľ súdne trestný. Z výpisu z registra priestupkov obžalovaného (čl. 417-418) vyplýva, že obžalovaný spáchal 4 dopravné priestupky.

Z vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva a to závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej zo zamestnania.

Konanie obžalovaného je dokázané radou priamych aj nepriamych dôkazov, pričom súd poukazuje najmä na výpoveď obžalovaného z prípravného konania, v ktorej sa ku skutku priznal, na správu _____ z interného šetrenia (podrobne rozobratá na str. 19-20

rozsudku), ktorá jednoznačne usvedčuje obžalovaného. Prístup na účet poškodeného bol vykonaný na pobočke banky v OC Danubia, v ktorej obžalovaný pracoval, v čase kedy sa obžalovaný na pracovisku nachádzal, na pracovnom počítači obžalovaného, pod prihlasovacími údajmi obžalovaného (ktorými disponoval len on, ich zdieľanie je internými predpismi banky výslovne zakázané). Tieto kroky obžalovaného zanechali v bankovom systéme nespochybniteľné digitálne dôkazy. Ďalej súd poukazuje na zaistené listinné dôkazy (vytlačené screenshoty účtu poškodeného) pri vykonanej prehliadke motorového vozidla obžalovaného a na odborné vyjadrenie znalca _____, v ktorom je konštatovaná

prítomnosť screenshotov účtov klientov _____ / mobilnom telefóne obžalovaného. V neposlednom rade je potrebné poukázať na otázky sv. _____ zaslané Ministerstvu vnútra, v ktorých sa svedkyňa pýta na konkrétne sumy, z konkrétnych dní, identické ako na zaistených listinách pri prehliadke osobného motorového vozidla poškodeného, ako aj na radu nepriamych dôkazov, preukazujúcich skutkový dej tak, ako je uvedené v obžalobe. V danej súvislosti súd poukazuje najmä na prečítanú časť výpovede sv. _____ z prípravného

konania, ktorá síce nekonkretizuje kto ju dňa 7.6.2016 kontaktoval s tým, že má informácie na poškodeného _____ ani to, s kým sa stretla ohľadom týchto informácií, avšak z ostatných vykonaných dôkazov (výpoveď obžalovaného, výpisy hovorov a správ z mobilného telefónu obžalovaného) je zrejmé, že sa stretla práve s obžalovaným.

K vyššie označeným dôkazným prostriedkom, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie súdu je namieste uviesť, že boli získané, vykonané a vyhodnotené v súlade so zákonom, rešpektujúc pritom základné zásady trestného konania, a to primárne zásady uvedené v § 2 ods. 1, ods. 2, ods. 10 a ods. 12 Tr. por.

Vykonaným dokazovaním neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by boli v rozpore so skutkovým dejom, tak ako je uvedené v obžalobe. Obhajoba takéto dôkazy ani nenavrholala, zamerala sa len na spochybnenie usvedčujúcich vykonaných dôkazov.

K dôkazom navrhovaným obhajobou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.9.2018 súd uvádza, že tieto boli podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietnuté nakoľko sa týkali okolností nepodstatných pre rozhodnutie súdu a tiež okolností, ktoré boli zistené už navrhovanými dôkazmi. Uvedené sa týka najmä návrhu obhajoby na ďalší dopyt prostredníctvom sv. Tento svedok bol riadne na hlavné pojednávanie predvolaný a všetkými procesnými stranami vypočutý. Súd mal tiež zato, že nie je potrebné vykonávať ďalšie dôkazy, keďže nemal o úplnosti zistenia skutkového stavu žiadne pochybnosti.

Na základe vykonania a zhodnotenia dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutok uvedený v obžalobe sa stal a že ho spáchal obžalovaný a to tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Pri právnom hodnotení dospel súd k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák.

Podľa § 264 ods. 1 Tr. zák. kto vyzvedá obchodné tajomstvo, bankové tajomstvo, poštové tajomstvo, telekomunikačné tajomstvo alebo daňové tajomstvo v úmysle vyzradiť ho nepovolanej osobe alebo kto také tajomstvo nepovolanej osobe úmyselne vyzradí, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 264 ods. 2 písm. c) Tr. zák. odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. h) Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona.

Podľa § 91 ods. 1 zákona o bankách predmetom bankového tajomstva sú všetky informácie a doklady o záležitostiach týkajúcich sa klienta banky alebo klienta pobočky zahraničnej banky, ktoré nie sú verejne prístupné, najmä informácie o obchodoch, stavoch na účtoch a stavoch vkladov. Tieto informácie banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné utajovať a chrániť pred vyzradením, zneužitím, poškodením, zničením, stratou alebo odcudzením. Informácie a doklady o záležitostiach, ktoré sú chránené bankovým tajomstvom, banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť tretím osobám len s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutého klienta alebo na jeho písomný pokým na účely a za ďalších podmienok uvedených v tomto súhlase alebo pokyne, ak tento zákon neustanovuje inak. Klient má právo za úhradu vecných nákladov oboznámiť sa s informáciami, ktoré sa o ňom vedú v databáze banky alebo pobočky zahraničnej banky, a na obstaranie výpisu z nej. Za porušenie bankového tajomstva sa nepovažuje poskytovanie informácii v súhrnnej podobe, z ktorých nie je zrejmý názov banky alebo pobočky zahraničnej banky, meno a priezvisko klienta a informácie podľa osobitného predpisu.

Z dokazovania bolo preukázané subjektívne zavinenie obžalovaného. Obžalovaný pritom konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Tr. zák., pretože chcel spôsobom

uvedeným v Trestnom zákone (vyzvedal a vyzradil zákonnom chránené tajomstvo) porušiť záujem chránený Trestným zákonom (záujem spoločnosti na ochrane určených druhov tajomstiev).

Vyzvedaním sa rozumie aktívne konanie smerujúce k neoprávnenému získaniu údajov, na ktoré sa vzťahuje bankové tajomstvo, pričom vyzvedanie je dokonané už v okamihu, keď sa páchatel' takéhoto konania dopustil v úmysle vyzradiť ho nepovolanej osobe (pohnútku), bez ohľadu na to, či údaje tvoriace predmet bankového tajomstva skutočne aj získal alebo či ich nepovolanej osobe už vyzradil. Vykonaným dokazovaním bolo nado všetku pochybnosť preukázané, že obžalovaný vyzvedal bankové tajomstvo.

Vyzradením sa rozumie aktívne alebo pasívne konanie, v dôsledku ktorého sa uvedené tajomstvo stalo známym nepovolanej osobe, t.j. osobe, ktorá nebola oprávnená oboznamovať sa s takýmto tajomstvom. Nezáleží pritom na tom, či ho nepovolanej osobe vyzradil individuálne alebo hromadne, ani či sa s ním oboznámil oprávnené z titulu svojho zamestnania, pokiaľ ho bol podľa svojho zamestnania, povolania, postavenia, funkcie alebo podľa zákona povinný chrániť pred nepovolanou osobou. Vykonaným dokazovaním bolo nado všetku pochybnosť preukázané, že obžalovaný bankové tajomstvo vyzradil minimálne sv. , s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou aj sv.

Obžalovaný vyzvedal bankové tajomstvo v úmysle vyzradiť ho nepovolanej osobe a toto tajomstvo následne nepovolanej osobe vyzradil, čím naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva a to závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej zo zamestnania.

Protiprávnosť konania spočíva v tom, že obžalovaný vyhotovil bez predchádzajúceho súhlasu poškodeného a bez akéhokolvek právneho dôvodu screenshoty pohybov na účte poškodeného a tieto údaje poskytol tretej osobe, resp. osobám. Už v čase vyhotovovania predmetných screenshotov obžalovaný vedel, za akým účelom ich vyhotovuje, nakoľko v danom čase už bol v intenzívnom styku so svedkom , poslancom NR SR, pre ktorého pracoval od 12.4.2016, ktorému aj v súčasnosti rom poslaneckého asistenta.

Obžalovaný skutok spáchal v čase, kedy bol zamestnancom banky (aj keď už v čase plynutia výpovednej doby), teda svojím konaním porušil zákonnú povinnosť chrániť bankové tajomstvo v zmysle § 91 ods. 1 zákona o bankách, povinnosť vyplývajúcu mu zákona aj z pracovnoprávneho vzťahu, následkom ktorej bolo výrazne zasiahnuté do práv poškodeného, čím naplnil kvalifikovanú skutkovú podstatu vyššie uvedeného zločinu s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. Povinnosť zamestnanca banky zachovávať bankové tajomstvo je nepochybne „dôležitou povinnosťou vyplývajúcou z páchatel'ovho zamestnania“ v zmysle

§ 138 písm. h) Tr. zák., keďže ide o jednu z najzákladnejších a najdôležitejších povinností zamestnancov bánk.

Obžalovaný ako zamestnanec banky mal vedomosť, že na takéto konanie nie je oprávnený, keďže bol svojím zamestnávateľom riadne poučený a zaškolený (podrobne rozobraté na str. 16-17 a 20-21 rozsudku). Nie je možné prisvedčiť obhajobnému tvrdeniu, že obžalovaný tak konal ako tzv. „whistleblower“. Z vykonaného dokazovania evidentné, že obžalovaný nemal žiadnu vedomosť o podozrivých transakciách na účte poškodeného, len indície od sv. , ktorý mu uviedol, že na finančnom výbore dostal do rúk prehľad vyplatených nadmerných odpočtov DPH podnikateľa , (, nie poškodeného . Avšak ani skutočnosť, že obžalovaný dostal od sv. echo ohľadom podozrivých transakcií medzi a poškodeným nebola vykonaným dokazovaním preukázaná. Sv. odmietol na hlavnom vypovedať a súd

riadiac sa zásadou ústnosti a bezprostrednosti nemôže vychádzať z medializovaných informácií.

Účet poškodeného si teda obžalovaný prezeral s tým, že tam možno niečo nájde, ako vo svojej vlastnej výpovedi uviedol „zo zvedavosti“, aj keď bol bankou (niekoľkokrát, v niekoľkých dokumentoch) poučený o protiprávnosti takéhoto konania. Je nutné konštatovať, že obžalovaný tak učinil v čase, kedy už podal výpoveď z pracovného pomeru a bežala mu výpovedná doba, v čase kedy bol už mesiace v intenzívnom styku so sv. poslancom NR SR.

Postavenie „whistleblowera“ nemožno obžalovanému priznať ani z toho dôvodu, že postupoval v rozpore s internými predpismi zamestnávateľa, na ohlásenie týchto transakcií nevyužil bankový systém „WhistleBlowing“ ale tieto informácie si ponechal pre vlastnú potrebu a neskôr ich vyzradil nepovolanej osobe. Podozrivé transakcie ohlásil až 14.6.2018, 13 dní po skutku, 4 dni po svojom výsluchu v pozícii obvineného, čím činí toto nahlásenie, z pohľadu snahy vyvinuť sa zo skutku získaním postavenia „whistleblowera“, za irelevantné.

V danej súvislosti je potrebné uviesť, že na dané trestné konanie nie je možné aplikovať rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Guja proti Moldavsku zo dňa 12.2.2008, č. 14277/04, tak ako žiada obhajoba. V uvedenom rozhodnutí boli určené isté kritéria, na ktoré je pri vyhodnocovaní, či sa jedná o „whistleblowing“, nutné prihliadať, a to:

a) či sa zamestnanec obrátil najprv na nadriadeného, alebo iný príslušný orgán a či taká možnosť existuje,

b) či zverejnenie informácie sleduje verejný záujem,

c) autenticitu zverejňovanej informácie,

d) dopad zverejnenia na zamestnávateľa,

e) motív „signalizujúceho“ zamestnanca k zverejneniu informácie,

f) výšku sankcie a jej dopad na zamestnanca.

Na uvedených bodoch je možné jednoducho dokumentovať, že na prejednávajúcu trestnú vec nie je možné aplikovať rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Guja proti Moldavsku zo dňa 12.2.2008, č. 14277/04, pretože:

a) obžalovaný sa neobrátil na nadriadeného v zmysle, že by podozrivú transakciu nahlásil prostredníctvom bankou zavedeného systému „WhistleBlowing“, naopak zistené informácie si ponechal pre vlastnú potrebu a tieto následne vyzradil novinárke (sv.

) a politickému oponentovi (sv.) poškodeného. Už v bode a) je vidieť kruciálny rozdiel medzi uvedenými prípadmi. Na rozdiel od prípadu Guja proti Moldavsku, kde vo vnútroštátnej právnej úprave chýbal právny rámec tzv. „whistleblowingu“, v tejto trestnej veci jednak právny rámec tzv. „whistleblowingu“ zákonne upravený je (napr. zákon č. 297/2008 Z.z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu a o zmene a doplnení niektorých zákonov alebo zákon č. 307/2014 Z.z o niektorých opatreniach súvisiacich s oznamovaním protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov), tak existoval aj praktický nástroj v podobe systému banky „WhistleBlowing“, ktorý poskytuje prvotnému nahlasovateľovi anonymitu. Aj v rozsudku Guja proti Moldavsku je uvedené, že uvedené zistenia je nutné riešiť najmä interne, externe len ako interné riešenie neprichádza do úvahy, inak povedané, takto závažné zistené skutočnosti je možné tretej osobe možné oznámiť len výnimočne. P. Guja však inú efektívnu alternatívu (na rozdiel od obžalovaného) nemal.

b) je možné prisvedčiť záveru, že zverejnenie by mohlo sledovať verejný záujem.

c) o autenticite zverejňovanej informácie nemožno pochybovať. Avšak aj keď sa takéto informácie zverejňujú je nutné zverejniť ich v celistvosti, nie účelovo vybrať tie, ktoré

sa hodia oznamovateľovi.

d) dopad zverejnenia na zamestnávateľa (banku) je nevyčísliteľný, keďže banka stráca dôveru klientov, že je schopná dodržiavať jednu zo svojich najzákladnejších a najdôležitejších povinností - bankové tajomstvo.

e) aj keď je možné prisvedčiť záveru, že zverejnenie by mohlo sledovať verejný záujem, v danom prípade je nutné poukázať na zásadné rozdiely medzi prípadom Guja proti Moldavsku a prejednávanej trestnou vecou. Nie je možné Odomenúť, že obžalovaný skutok spáchal v čase kedy bol v intenzívnom stvku so svedkom , - poslancom NR SR, politickým oponentom poškodeného .! Obžalovaný pre sv. Rajtára pracoval od 12.4.2016, pričom aj v súčasnosti mu robí poslaneckého asistenta. Nie je preto možné prisvedčiť obžalovanému, že jeho motívom bol (len) verejný záujem, ako tomu bol v prípade Guja proti Moldavsku, keďže z oznámenej protispoločenskej činnosti nemal p. Guja žiadny osobný prospech. Je zrejmé, že obžalovaný bol na celej veci osobne zainteresovaný.

f) rozviazanie pracovného pomeru, následné trestné stíhanie s hrozbou uloženia trestu. Z vyššie uvedeného rozboru je zrejmé, že minimálne v bodoch a) a e), čiastočne aj c) nie je prejednávajúca trestná vec podobná s vecou Guja proti Moldavsku.

V demokratickom a právnom štáte nie je prípustné, aby ľudia brali spravodlivosť svojvoľne do vlastných rúk z odôvodnením, že „zistovanie, monitorovanie zdroja majetku a jeho použitia v obchodnom vzťahu ako aj signalizovanie potencionálneho podozrenia zo spáchania trestného činu sa týkalo politicky exponovanej osoby v pozícii ministra vnútra, u ktorej iné prostriedky boja proti praniu špinavých peňazí vzhľadom na politický a právny kontext by bolo právne neúčinné“ (citovaná otázka č. 1 bod (ii) z návrhu obhajoby na začatie konanie pred Súdny dvorom Európskej únie). Uvedené sa vzťahuje aj na politické súperenie s politickými oponentmi (analogicky vid' Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 1017/15).

Obhajoba v rámci trestného konania uplatnila radu námietok, s ktorým je vhodné sa osobitne vysporiadať. V prvom rade je nutné konštatovať, že rada námietok bola uplatnená už v prípravnom konaní. S týmito námietkami, resp. niektorými z nich, sa vysporiadali:

prokurátor krajskej prokuratúry Nitra v uznesení zo dňa 11.6.2016, ktorým zamietol sťažnosť obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia,
generálny prokurátor Slovenskej republiky v upovedomení zo dňa 12.9.2016

a nepriamo (v inej trestnej veci) sa z ich dôvodnosťou vysporiadali:

- vyšetrovateľ Úradu inšpekčnej služby v uznesení zo dňa 27.7.2016, ktorým odmietol trestného oznámenia v spojení s uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry xxxxx III zo dňa 14.9.2016, ktorým zamietla sťažnosť proti vyššie uvedenému uzneseniu vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby,

pričom s argumentmi uvedenými v týchto rozhodnutiach sa súd do značnej miery stotožňuje a preto bude určité ich časti citovať.

K výsluchu obžalovaného v procesnom postavení svedka sa súd bližšie vyjadrovať nebude, nakoľko nezákonnosť takéhoto postupu bola skonštatovaná už prokurátorom krajskej prokuratúry a tento ani nie je súčasťou súdu predloženého vyšetrovacieho spisu.

K výsluchu obžalovaného v procesnom postavení obvineného dňa 10.6.2016 o 22.45 hod. súd uvádza, že tento bol vykonaný v súlade so zákonom, pričom nie je postihnutý žiadnou takou procesnou vadou, ktorá by spôsobovala nezákonnosť a následnú nepoužiteľnosť v ďalšom konaní. Obžalovaný bol riadne poučený, pričom uviedol, že poučeniu porozumel. Bol poučený aj o práve zvoliť si obhajcu, toto právo nevyužil. V zápisnici obžalovaný uviedol, že na neho nebol vyvíjaný fyzický ani psychický nátlak. Zápisnicu obžalovaný podpísal na každej strane, jedno vyhotovenie zápisnice si prevzal. Je pravdou, že výsluch bol vykonaný v neštandardnej nočnej hodine, avšak táto skutočnosť nespôsobuje nezákonnosť predmetného výsluchu. Podľa § 55 ods. 2 Tr. por. úkony vykonávajú orgány činné v trestnom konaní a súd zásadne v čase medzi 7.00 hod. a 20.00 hod. a v úradných miestnostiach. V odôvodnených prípadoch môžu byť úkony vykonané aj mimo úradných miestností a mimo uvedeného času. V posudzovanej veci išlo práve o taký prípad, keď výsluchu obvineného v danom čase nebránila žiadna prekážka a došlo k nemu po dohode vyšetrovateľa a obvineného. Orgány činné v trestnom konaní ani súd nikdy nedokážu dopredu s presnosťou odhadnúť, ako dlho bude jednotlivý procesný úkon trvať. Dňa 10.6.2016 bol s obžalovaným vykonávaný jeden procesný úkon za druhým, tieto na seba plynulé nadväzovali, obžalovaný sa všetkým dobrovoľne podrobil.

Obžalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k obžalobe okrem iného uviedol, že:

„Bol som pod neustálym dohľadom policajtov, ktorí sa tam pri mne striedali, strážili ma, nemohol sa s nikým poradiť a nemohol dobrovoľne opustiť priestor, v ktorom som sa nachádzal. De facto som bol zadržaný a bola obmedzená moja osobná sloboda. V dôsledku tohto enormného psychického tlaku zo strany policajtov som sa nachádzal vo veľmi zlom psychickom stavy, ktorý policajti využili a v neskorých nočných hodinách pristúpili k môjho výsluchu ako obvineného bez prítomnosti advokáta, ktorého mi zabránili volať pod hrozbou väzby a týmto nezákonným spôsobom ma donútili k obsahu výpovede...“.

Je nutné konštatovať, že obžalovaný nebol zadržaný, zatknutý ani mu žiadnym iným spôsobom nebola obmedzená osobná sloboda. Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že sa všetkým procesným úkonom podrobil dobrovoľne a s políciou spolupracoval. Žiadny psychický nátlak zo strany polície, tak ako to uvádza obhajoba nebol zistený. Naopak, v zápisnici o výsluchu obvineného obžalovaný výslovne uviedol, že na neho nebol vyvíjaný psychický ani fyzický nátlak. Psychický nátlak tak ako ho popisuje obžalovaný nedosvedčil ani sv. , ktorý uviedol, že „nepociťoval žiadny nenáležitý prístup príslušníkov PZ vo vzťahu k obžalovanému“. Nad rámec tu uvedeného súd uvádza, že každý výsluch je určitým stresovým momentom, avšak tento stresový moment nemožno hneď označiť za psychický nátlak.

Ďalej je potrebné uviesť, že obžalovaný za nachádzal na režimovom pracovisku, o čom bol obžalovaný riadne poučený, pričom obžalovaný uviedol, že poučeniu porozumel. Z predmetného poučenia súd cituje:

Pri vstupe do priestorov objektu, v ktorom sa nachádza vypočívacia miestnosť, kde sa bude vykonávať výsluch obvineného, boli prítomné osoby vrátane obvineného poučené, že sa nachádzajú na režimovom pracovisku, kde platia najmä nasledovné pre nich relevantné režimové opatrenia:

L Osoby sa nesmú voľne pohybovať v priestoroch režimového pracoviska, ale musia byť sprevádzané pracovníkom Národnej kriminálnej agentúry/, ktorý ich prijal, pričom tento pracovník zodpovedá za dodržiavanie režimových opatrení a to až do momentu, kedy ním sprevádzané osoby neopustia budovu.

2. Osoby na režimové pracovisko nesmú vnášať a tu používať akúkoľvek záznamovú techniku bez súhlasu príslušného riaditeľa odboru alebo v jeho neprítomnosti jeho zástupcu.

S poukazom na uvedené režimové opatrenia Vás vyzývam, aby ste nenarúšali priebeh výsluchu najmä tým, že budete vnášať na režimové pracovisko a používať mobilné telefóny a iné záznamové zariadenia, ak také máte pri sebe, ďalej tým, že budete svojvoľne vychádzať z vypočúvacej miestnosti, alebo aby ste nenarúšali priebeh výsluchu iným spôsobom. Ďalej Vás vyzývam, aby ste si vypli Vaše mobilné telefóny a iné záznamové zariadenia, a uložili ich do skriniek nachádzajúcich sa tu pri vchode, pričom si ich prevezmete až pri opustení tohto režimového pracoviska.

Ak budete potrebovať prestávku počas výsluchu, napríklad hygienickú prestávku alebo inú prestávku z dôležitého dôvodu, uveďte to vyšetrovateľovi, ktorý Vám takúto prestávku vhodným spôsobom umožní. Taktiež ak budete počas výsluchu chcieť odísť a nezúčastniť sa ďalšieho priebehu výsluchu tak Vám to vyšetrovateľ tiež vhodným spôsobom umožní.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že to čo obvinený pocítoval ako „de facto zadržanie a obmedzenie osobnej slobody“ bol len režim režimového pracoviska. Z predmetného výsluchu mohol kedykoľvek odísť, čo by mu vyšetrovateľom v zmysle poučenia bolo umožnené. Taktiež nie je pravdou, že mu policajti zabránili volať. Práve naopak - bolo mu umožnené volať, čo obžalovaný aj využil a zavolať svojej priateľke

K rovnakým záverom ako súd dospel aj vyšetrovateľ Úradu inšpekčnej služby v uznesení zo dňa 27.7.2016, ktorým odmietol trestného oznámenia _____, ako aj prokurátorka Okresnej prokuratúry xxxxx III v uznesení zo dňa 14.9.2016, ktorým zamietla sťažnosť _____ proti vyššie uvedenému uzneseniu vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby. Prokurátorka Okresnej prokuratúry xxxxx III záverom vo svojom uznesení uviedla, že konanie (výsluch obvineného) netrpí žiadnymi procesnými vadami. Neskoršie tvrdenia sťažovateľa (obžalovaného) tak možno považovať za osamotené, bez akéhokoľvek relevantného podporného dôkazu.

V danej súvislosti nie je na mieste ani poukazovanie na uznesenie Najvyššieho súdu Československej republiky, Rt 25/90, keďže predmetné uznesenie sa týkalo diametrálne odlišného prípadu. V predmetnej trestnej veci bol obžalovaný prakticky obmedzený na slobode pohybu dňa 11.4.1988, kedy bol vojensky eskortovaný od útvaru v Kežmarku, kde vykonával základnú vojenskú službu, bez akéhokoľvek vysvetlenia, do Prahy. Tu bol 12.4.1988 o 7.00 hod. prevzatý vyšetrovateľom. Potom bol, už v putách, niekoľko hodín prevázaný do Ostravy. Tieto dvojdenne miestne presuny a následná zaisťovacia eskorta do Ostravy v putách museli nesporne vyvolať jeho fyzickú únavu a duševný stres. Obvinený bol vypočúvaný bez akéhokoľvek odpočinku ihneď po príjazde do cieľového mesta. Jeho výsluch v neskorých nočných hodinách (od 19.00 hod. dňa 12.4.1988 do 01:00 dňa 13.4.1988) i

dlhodobé trvanie výsluchu (6 hodín) odporuje regulárnosti a etike výsluchovej praxe. Súd skutočne nerozumie, akú paralelu vidí obhajoba s prejednávanej vecí a prípadom uvedeným v uznesení Najvyššieho súdu Československej republiky, Rt 25/90.

K namietanej zaujatosti prokurátora _____, činného v prípravnom konaní sa súd stotožnil s odôvodnením generalného prokurátora. Z upovedomenia generálneho prokurátora doslovne cituje:

K prezentovaným úvahám o vzniku dôvodnej pochybnosti o nezaujatosti prokurátora Okresnej prokuratúry xxxxx V _____ ktorý podľa návrhu na zrušenie právoplatných rozhodnutí mal oznámiť svoju zaujatosť podľa § 32 ods. 1 Tr. por. a následne mal byť vylúčen z wkonávania úkonov trestného konania, vzhľadom na blízke prepojenie s jeho otcom _____ prokurátorom Okresnej prokuratúry xxxxx I na _____, ktorý je jeanym z možných poškodených v prejednávanej veci je potrebné uviesť, že predložený spisový materiál neobsahuje relevantné skutočnosti odôvodňujúce pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k uvedenej trestnej veci alebo k osobe _____, ktorý nie je subjektom trestného konania a ktorého sa úkony realizované prokurátorom Okresnej prokuratúry xxxxx V _____ i priamo netýkali.

Zverejnené informácie o zriadení záložného práva k dvom nehnuteľnostiam, ktoré boli v osobnom vlastníctve _____ v prospech _____ prokurátora Okresnej prokuratúry xxxxx I poukazujú výlučne na občianskoprávny vzťah účastníkov tohto právneho úkonu, bez konkrétneho obsahu k skutkovým okolnostiam, pre ktoré je v posudzovanom prípade vedené trestné stíhanie. Dôvodom na vznik pochybnosti o nezaujatosti prokurátora Okresnej prokuratúry xxxxx V _____ nemôžu byť v tejto súvislosti nevysvetlené záväzkové vzťahy _____, s prokurátorom Okresnej prokuratúry xxxxx I _____, ktorý v trestnej veci obvineného nevykonával pôsobnosť orgánu činného v trestnom konaní.

Podľa judikatúry všeobecných súdov sa pomerom orgánu trestného konania k osobám uvedeným v § 31 ods. 1 Tr. por. rozumie taký vzťah k niektorej z uvedených osôb, ktorý môže vyvolať vo verejnosti pochybnosti o nezaujatosti orgánu trestného konania práve pre tento vzťah. Môže ísť o vzťah príbuzenský, priateľský, ale aj o vzťah negatívneho charakteru vyplývajúci napr. z toho, že medzi úradnou osobou a niektorou z osôb uvedených v § 31 ods. 1 Tr. por. došlo k sporom a pod. Uplatnenie inštitútu § 31 ods. 1 Tr. por. prichádza do úvahy len vtedy, ak je existencia pomeru, vzbudzujúceho pochybnosť o nezaujatosti úradnej osoby pre jej pomer k veci, k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, prípadne k ich zástupcom, splnomocnenom a obhajcom preukázaná.

Návrhom namietaný prevod spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti (kondomíniu) v Spojených štátoch amerických na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi _____, prokurátorom Okresnej prokuratúry xxxxx I a jeho synom _____

prokurátorom Okresnej prokuratúry xxxxx V je vyjadrením právneho vzťahu upraveného normami občianskeho a rodinného práva, ktorý nedeclaruje žiadny pomer k prejednávanej trestnej veci alebo k inému orgánu činnému v trestnom konaní, zakladajúci dôvod na vylúčenie prokurátora Okresnej prokuratúry xxxxx V z vykonávania úkonov trestného konania.

Z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je známe, že pomerom k prejednávanej veci treba rozumieť určitú zainteresovanosť orgánu činného v trestnom konaní na skutku, ktorá má konkrétnu podobu a osobný charakter, aby bola dostatočným dôvodom na vznik pochybností a schopnosti sudcu pristupovať k veci a úkonom, ktoré sa jej týkajú, objektívne. Táto môže napríklad spočívať aj v tom, že orgán činný v trestnom konaní, resp. jeho príbuzný, rodinný príslušník, osoba jemu blízka a podobne, boli činom poškodení, eventuálne orgán trestného konania bol svedkom skutku, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie a podobne.

Namietaná zaujatosť prokurátora Okresnej prokuratúry xxxxx V . nebol žiadnym spôsobom preukázaná ani počas súdneho konania.

O námietke zaujatosti samosudkyne uplatnenou obhajobou dňa 19.10.2017 súd v zmysle § 31 ods. 4 v spojení s § 32 ods. 6 Tr. por. nekonal, nakoľko nebola podaná bez meškania a namietal sa ňou len procesný postup súdu. O námietke zaujatosti samosudkyne uplatnenou obhajobou dňa 18.12.2017 súd v zmysle § 32 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že samosudkyňa nie je vylúčená z konania v trestnej veci obžalovaného z dôvodu zaujatosti. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.2.2018, sp. zn. 3Tos/22/2018.

Prvostupňový súd rovnako nevyhovel návrhu obhajoby na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Tento považoval súd za nedôvodný, uvedený návrh vyhodnotil ako pokus o legálnu obštrukciu trestného konania. Zároveň je nutné uviesť, že prvostupňový súd, na rozdiel od súdu poslednej inštancie (až na určité výnimky podrobne rozobraté v rozhodnutí Európskeho súdneho dvora v prípade 283/81 CILFIT (1982), ECR 3415), nie je povinný daným návrhovom vyhovieť.

K návrhu obhajoby na podanie doplňujúcej informácie podľa tzv. informačnej smernice EÚ č. 2012/13/EÚ z 22.5.2012 súd uvádza, že všetky listiny (obžaloba, uznesenie o vznesení obvinenia, poučenia atď.) tak, ako to vyžaduje slovenský právny poriadok boli obhajobe doručené. Z teórie európskeho práva pritom vyplýva, že smernice len stanovujú (legislatívny) cieľ, ktorý má byť dosiahnutý. Voľba prostriedku je na vnútroštátnom uvážení, vo všeobecnosti sa za neho v zmysle judikatúry Súdného dvora pre Európsku únie považuje všeobecne záväzný právny predpis. Smernice, na rozdiel od nariadení, nemajú (až na výnimky) priamy účinok. Vertikálny priamy účinok smernice jej je možné priznať až po

uplynutí tzv. implementačnej doby (rozhodnutie Európskeho súdneho dvora č. **148/78, prípad Ratti**). **Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd uvádza, že** smernica EÚ č. 2012/13/EU z 22.5.2012 bola do slovenského právneho poriadku transponovaná zákonom (novelou) č. 174/2015 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Preto nie len že nie je na mieste dovoliavať sa práv z vyššie uvedenej smernice, tak potom už vôbec nie je prípustné podávať opravné prostriedky podľa čl. 8 ods. 2 uvedenej smernice v spojení s čl. 47 Charty základných práv a slobôd EU, o ktorých podľa obhajoby musí rozhodnúť nadriadený súd. Takéto právne výklady práva Európskej únie hraničia s právnym šarlatánstvom a nie je možné ich vyhodnotiť inak ako snahy o obštrukciu súdneho konania.

Čo sa obhajobou namietanej obžaloby týka, v tejto súvislosti súd konštatuje, že táto bola podaná v súlade s § 234 Tr. por. a obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 235 Tr. por. Skutková veta obžaloby je dostatočne jasná a zrozumiteľná, preto nie je na mieste námietka obhajoby ktorá žiada precizovať, akú konkrétnu povinnosť obžalovaný porušil a aký konkrétny údaj alebo informáciu mal obžalovaný vyzradiť nepovolanej osobe. Je irelevantný názor obhajoby, že výsledky vyšetrovania neodôvodňovali postavenie obvineného pred súd, uvedené je len na vyhodnotení prokurátora. Ako bol rozobraté vyššie, súd nezistil žiadne porušenie práva na obhajobu ani ďalšie závažné procesné chyby prípravného konania (až na výsluch obvineného v postavení svedka v prípravnom konaní, ktorá však bola odstránená ešte v prípravnom konaní), tak ako to uvádza obhajoba.

Uvedené sa rovnako vzťahuje aj na námietky obhajoby voči uzneseniu o začatí trestného stíhania. Predmetné uznesenie obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle § 199 ods. 3 Tr. por. Vyšetrovateľ PZ disponoval už v okamihu vydania uznesenia o začatí trestného stíhania konkrétnymi zisteniami, ktoré v tom čase preukazovali dôvodnosť začatia trestného stíhania. Už samotné trestné oznámenie obsahovalo dostatočné indície. To aký postup vyšetrovania následne orgán činný v trestnom konaní zvolí je opäť len na jeho vlastnej úvahe.

Rovnako nie sú dôvodné ani námietky obhajoby voči uzneseniu o vznesení obvinenia. Predmetné uznesenie obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle § 206 ods. 3 Tr. por. Skutková veta predmetného uznesenia je dostatočne zrozumiteľná a jasná, nie zmätočná ako uvádza obhajoba. Vtedy zistené skutočnosti dostatočne odôvodňovali vydanie uznesenia o vznesení obvinenia.

Žiadna nezákonnosť nebola zistená ani pri odbornom vyjadrení podaného

. Jedinou výtkou smerom k odbornému vyjadreniu je formálna chyba neoznačenia žiadosti o odborné vyjadrenie ako opatrenia v zmysle § 141 ods. 2 Tr. por. Vo zvyšku súd konštatuje, že uvedené odborné vyjadrenie bolo vyhotovené v súlade s prevádzacími predpismi, t.j. zákonom č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v spojení s (v čase vyhotovenia odborného vyjadrenia platnou) inštrukciou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 7/2009 (JU) o organizácii a riadení znaleckej, tlmočnickej a prekladateľskej činnosti a

ďalšími na predmetnú problematiku sa vzťahujúcimi predpismi.

Z prílohy č. 6 inštrukcie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 7/2009 (JU) o organizácii a riadení znaleckej, tlmočnickej a prekladateľskej činnosti súd cituje:

10 04 00

Riadiaca technika, výpočtová technika (hardvér)

Na účely tejto inštrukcie je odvetvím, ktoré skúma javy, technické zariadenia a systémy súvisiace s tvorbou elektronických informácií, ich distribúciou, uchovávaním a využívaním. Výpočtová technika sú technické prostriedky určené na akékoľvek spracovanie informácií.

Znalcovi bolo uložené vytvoriť obrazy údajov (tzv. image) z predložených mobilných telefónov a tieto zálohovať na dátovom nosiči, prípadne uviesť iné zistenia. V zmysle uloženého pokynu znalec vyhotovil obrazy údajov (tzv. image) a tieto zálohoval na dátovom nosiči, pričom popísal štruktúru zistených údajov a v krátkosti analyzoval, či sa na predmetných mobilných telefónoch nachádzajú dokumenty alebo súbory týkajúce sa prejednávanej trestnej veci. Na uvedený úkon preto nepochybne „postačuje“ znalecká spôsobilosť pre odbor 100000 - Elektrotechnika a odvetvie 100400 - Riadiaca technika, výpočtová technika (hardvér).

Znalec teda vyhotovil dôkazný prostriedok (odborné vyjadrenie), samotné dôkazy si z neho extrahovali až orgány činné v trestnom konaní, resp. súd, teda znalec žiadnym spôsobom neprekročil pole svojej pôsobnosti. Na konci sú uvedené digitálne údaje, ktoré dokazujú, že bol vyhotovený práve a len obraz údajov (tzv. image) z predložených telefónov, zo strany znalca nedochádzalo k žiadnej modifikácii údajov, tak ako to naznačuje obhajoba.

V danej súvislosti je takisto nutné vysporiadať sa zo znaleckým posudkom č. 9/2017 vypracovaným Expertíznym inštitútom informatiky, s.r.o. predloženým obhajobou. V uvedenom znaleckom posudku boli znaleckej organizácii zadané na zodpovedanie nasledovné otázky:

1) Vyhotovte forenzne validnú kópiu (forezný obraz, resp. digitálny dôkaz v podobe tzv. „image“) dát (digitálnych údajov) z objednávateľom predloženého dátového nosiča.

2) Vyjadrite sa z technického hľadiska k možnej technickej dôveryhodnosti, správnosti, úplnosti, spoľahlivosti, autenticite alebo aj ďalším technickým/technicko- bezpečnostným atribútom/parametrom uvádzaných údajov a informácií poskytnutých spoločnosťou „Tatra banka, a.s.“ v predmetnom trestnom stíhaní. Uveďte vo všeobecnosti z technického hľadiska aké požiadavky, resp. ďalší technický kontext je potrebné prevádzkovateľom plniť pri prevádzke informačných systémov/informačných technológií, a to najmä z hľadiska možného kvalifikovaného riadenia/dokumentovania incidentov informačnej bezpečnosti a tiež možnej dôkaznej hodnoty prípadných zaisťovacích digitálnych údajov/digitálnych dôkazov/bezpečnostných informácií a pod.

3) Vyjadrite sa k znaleckému úkonu vyhotovenému znalcom s označením „odborné vyjadrenie č. 18/2016“. Osobitne sa vyjadrite k možnej technickej kvalite, resp. validite znalcom uvádzaných záverov.

4) Vyjadrite sa k znaleckému úkonu vyhotovenému znalcom i s označením „znalecký posudok č. 19/2016“. Osobitne sa vyjadrite k možnej technickej kvalite,

resp. validite znalcom uvádzaných záverov.

5) Uved'te iné dôležité zistenia týkajúce sa vyššie uvedených otázok.

K uvedeným položeným otázkam je v prvom rade nutné uviesť, že znalec nie je v zmysle § 142 ods. 1 Tr. por. oprávnený riešiť právne otázky ani hodnotiť vykonané dôkazy, ani robiť právne závery. V danej súvislosti je preto nutné konštatovať, že otázky či 2, 3 a 4 sú jednoznačne formulované smerom, aby znalec hodnotil vykonané dôkazy, čo aj znalec učinil. Rovnako nie je znalec oprávnený vyjadrovať sa k tomu, či je iný znalec odborne spôsobilý na vykonanie určitého úkonu, resp. že tento úkon bol podaný technický nepríslušným znalcom. V danej časti znaleckého posudku znalecká organizácia postupovala v rozpore so zákonom, preto nie je možné na závery znaleckého posudku znaleckej organizácie prihliadať. Znalecká organizácia síce vykonala siahodlhé dokazovanie a zaoberala sa všetkým okrem toto, čo je predmetom obžaloby, teda či fotografie zo stavu počítačového systému v momente zobrazenia boli alebo neboli vyhotovené formou screenshotu. Znalecká organizácia si obmedzila na skonštatovanie faktu, že znalec nemá odbornú spôsobilosť na vykonanie multiodvetvového úkonu (pričom na konštatáciu takéhoto faktu znalecká organizácia nie je oprávnená) a screenshoty už ďalej neskúmali.

V nadväznosti na otázku č. 2 znaleckého posudku č. 9/2017 vypracovaným Expertíznym inštitútom informatiky, s.r.o. je zároveň vhodné opýtať sa otázku „Qui bono?“ Aký mala prospech z toho, že podala trestného oznámenie práve na obžalovaného. Odpoveď je jasná: žiadny. Už len tým, že podala trestné oznámenie de facto uškodila sama sebe. Verejne sa priznala, že informácie unikajú z jej strany, že nebola schopná dodržať jednu zo svojich najzákladnejších a najdôležitejších povinností - zachovávať bankové tajomstvo. Aj v obraze tohto konštatovania je potrebné nahliadať na dôkazy predložené. Súd sa preto nestotožnil s návrhom obhajoby vykonať technicky dôveryhodným spôsobom akvizíciu potrebných počítačových údajov z informačného systému. Takýto úkon považuje súd za nadbytočný a neúčelný, nakoľko o autenticite informácií poskytnutých nemožno mať pochybnosti.

Súd sa rovnako nestotožnil s námietkou obhajoby, ktorá namietala nezákonnosť vykonanie prehliadky iných priestorov - motorového vozidla. Táto bola vykonaná v súlade s § 101 Tr. por. Rovnako nedôvodná je námietka obhajoby, že „taška“ v ktorej boli nájdené screenshoty účtu poškodeného bola do motorového vozidla obžalovaného ľst'ou policajtov. Príslušníci PZ nemohli mať dopredu tušenie, čo bude obsahom tejto „tašky“, preto jej vydanie ani nežiadali už na pobočke. Z logiky veci je zrejmé, že bolo dôvodné predpokladať, vzhľadom na rozsah plánovaných procesných úkonov s obžalovaným, že tento sa už do práce nevráti, preto bolo úplne logické a racionálne, že mu príslušníci PZ uviedli, aby si so sebou vzal všetky veci. Manipulácia s dôkazmi zo strany príslušníkov PZ, tak ako naznačuje obhajoba, nebola ničím preukázaná, vyznieva až absurdne, vzhľadom na ostatné vykonané dôkazy. Rovnako je nutné konštatovať, že dôkaz získaný vykonaním prehliadky iných priestorov - motorového vozidla obžalovaného nie je jediným usvedčujúcim a kľúčovým pre túto trestnú vec, ale len jedným z mnohých.

K samotnému odôvodneniu príkazu na prehliadku iných priestorov súd uvádza, že toto je dostatočne zrozumiteľné a jasné, v súlade so zákonom tak, ako to uvádza § 101 ods. 1 Tr.

por. Je logické, že odôvodnenie príkazu na vykonanie prehliadky iných priestorov a príkazu na domovú prehliadku je to značnej miery totožné, nakoľko sa jedná o tú istú trestnú vec, toho istého obžalovaného, týkajúce sa toho istého skutku, pričom sa hľadajú tie isté veci, ktoré by mohli byť dôležité pre trestné konanie. V takýchto príkazoch nie je možné jednoznačne konkretizovať vec, ktorá môže byť dôležitá pre trestné konanie, keďže táto vec má byť prehliadkou ešte len nájdená. Preto je určité zovšeobecnenie prípustné. Rovnako je v súlade s § 101 ods. 2 Tr. por. konkretizácia osôb, ktoré majú prehliadku vykonať ako aj následné pristúpenie k výkonu prehliadky iných priestorov týmito určenými osobami. Trestný poriadok v § 10 ods. 8, ods. 9 a ods. 10 výslovne uvádza, kto sa pre účely tohto zákona rozumie policajtom. Takisto bolo legitímne, že bolo pristúpené k vykonaniu prehliadky aj po tom, čo obžalovaný dobrovoľne vydal určité veci, keďže tu bolo dôvodný predpoklad, že sa v motorovom vozidle nájdu aj ďalšie veci dôležité pre trestné konania. Ďalšia vec (mobilný telefón) bola následne aj zaistená. Síce z nej nebolo zistené nič súvisiace so skutkom, čo však orgán činný v trestnom konaní dopredu nikdy nemôže vedieť.

Obdobné námietky aké obhajoba uviedla voči príkazu na prehliadku iných priestorov uplatnila aj voči príkazu na domovú prehliadku. Na tieto už súd v plnej miere reagoval vo vyššie uvedených odstavcoch týkajúcich sa príkazu na prehliadku iných priestorov, preto nepovažuje za potrebné ich opätovne uvádzať.

Ku všetkým zásahom do základných práv a slobôd obžalovaného súd v súhrne uvádza, že tieto boli proporcionálne s tým, aké skutočnosti sa zisťovali.

Záverom súd uvádza, že sa nezaoberal „spôsobenou škodou“, tak ako to navrhuje obhajoba, nakoľko „spôsobená škoda“ nie je zákonným znakom skutkovej podstaty zločinu ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, tento nemá záznam v odpise Registra trestov, pred spáchaním skutku viedol riadny život, čo súd vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. (aj napriek viacerým priestupkom na úseku dopravy). Prítiažujúca okolnosť zistená nebola. Pri prevahe poľahčujúcich okolností preto súd v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a ukladal trest v sadzbe 3 roky až 6 rokov a 4 mesiace.

Trest má predovšetkým základnú funkciu - represívnu (zabránenie v novej trestnej činnosti), ďalej výchovnú funkciu, pričom sa kladie dôraz aj na zásadu humanity, z ktorej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam prípadu a pomerom páchatel'a.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd zhodnotil všetky zásady ukladania trestu pri zabezpečení individuálnej zohľadnení pomeru poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností, osobu páchatel'a - jeho bezúhonnosť, okolnosti prípadu, motívu obžalovaného, jeho pohnútku a

spôsobený následok, jeho postoj k spáchanému skutku, možnosti jeho nápravy vo všetkých súvislostiach a má za to, že nápravu obžalovaného je možné zabezpečiť uložením podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom. Dôležitou súčasťou uloženého trestu aj naplnenie generálnej prevencie a odradenie ďalších potencionálnych páchatel'ov od tejto trestnej činnosti.

Súd trest ukladal súd na samej spodnej hranici trestnej sadzby a uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu, ako aj povinnosť spočívajúcu v príkaze verejne sa ospravedlniť poškodenému je tretom zákonným, primeraným a postačujúcim na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti. S poukazom na spáchanú trestnú činnosť súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu zamestnania, ktorého obsahom je povinnosť dodržiavať bankové tajomstvo v trvaní 5 (päť) rokov. Práve splnenie si súdom uloženej povinnosti obžalovanému napomôže lepšie si uvedomiť závažnosť ním spáchaného zločinu.

Z vyššie uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia, cestou Okresného súdu xxxxx V, na Krajský súd v Bratislave.

V Bratislave dňa 25. septembra 2018

JUDr. Iveta Willantová
samosudca

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Tomáš Lancz

